

RESSO

**Especial
Agost
Setembre**

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 10, Num. 94 • Agost - Setembre 97 • 300 Ptes. (I.V.A. Inclos)

HALCON
VIAJES

TELÈFONS D'INFORMACIÓ GENERAL
902.300.600 i 71.77.51

500 Oficines pròpies al seu servei
a tot a Espanya

GALICIA

AL COMPLET

El preu inclou:

Avió línia regular Palma - Santiago - Palma.

Hotel 2** en zona Rías Bajas.

Pensió completa. Trasllats

AL SEU AIRE

El preu inclou:

Avió línia regular Palma - Santiago - Palma.

Hotel 2** en zona Rías Bajas.

Mitja pensió. Cotxe de lloguer Grup A. Kms. il·limitats.

SETEMBRE	AL COMPLET	AL SEU AIRE Mínim 2 persones
30/08 al 4/09	35.000	46.000
6 al 11; 13 al 18	32.000	43.000
1 al 9; 8 al 16	39.000	53.000
20 al 25; 27 al 2/10	28.000	39.000
15 al 23; 22 al 29	33.000	47.000
29 al 6/10	33.000	47.000

CAMPOS

C/. Major, 3 - Tel. 16.00.66

OFERTES D'ESTIU

GALICIA 3 CIUTATS

SETEMBRE 57.000

El preu inclou: Avió línia regular Palma - Santiago - Palma. Hotel 3*** en allotjament i berenar. Cotxe de lloguer Grup A kms. il·limitats. 3 nits a Santiago, 2 nits a La Coruña, 2 nits a Vigo.

GALICIA 3 CIUTATS

AL COMPLET

El preu inclou: Avió anada i tornada. Autocar per els trasllats i excursions. Hotel 3*** a Suances.

Mitja pensió. Acompanyant. Assegurança de viatge.

AL SEU AIRE

El preu inclou: Avió anada i tornada. Autocar per als trasllats i excursions. Hotel 3*** a Suances. 5 nits.

Mitja pensió. Cotxe de lloguer Grup A, km. il·limitats.

Assegurança de viatge.

SETEMBRE	AL COMPLET	AL SEU AIRE Mínim 2 persones
3 al 8; 17 al 22	54.500	68.500
10 al 15; 24 al 29	44.500	57.000

Ara, canviar a més li costarà menys.

Gesa

**CANVIï
a 220V**

Informi's:

(cridada gratuïta)

900-220.220

TOT SÓN AVANTATGES

Sumari

Diuen que....	4
Vos recomanem	5
Cartes dels lectors	6
Suplicada: "Adenda..."	8
Descoberts tres arcs...	9
El Mirador	10
Entrevista a "Els Pets".	12
Entrevista a "Ocults"	14
Taula Rodona Damià Huguet	15
Damià Huguet en ...	18
El Color del temps	19
Notícies Breus	20
Entrevista	22
Lletres a la tieta	25
Plataforma contra l'Autopista.	26
Notícies de partits	27
El Rei regna	28
Notes d'Església	29
Declaració Universal...	30
Tòpics estiuencs	31
Els protagonistes de ...	32
I els campaners	34
Educació i sexualitat	36
Entrevista a Tomeu Roig	37
Entrevista a Joan Garau	38
Escacs	39
Sa Pesquera	40
Tour de Campos ...	41
Torneig de Futbolet	42
Un Campaner volta...	43

Actitud antidemocràtica del batle

moltes vegades hem sentit dir que la dreta actual, la del Partit Popular, és una dreta democràtica, que s'ha modernitzat, que entra en el joc de llibertats individuals i col·lectives, que és una dreta europea, en una paraula.

A Campos aquesta teoria no ha arribat i hem hagut de comprovar, incrèduls, com el Batle, no se sap per quines cinc-centes, feia -ordenava- arrabassar una pancarta que manifestava l'opinió d'uns veïnats contra un pretès projecte d'autopista de Llevant.

Si tenim en compte que la major part d'associacions s'han pronunciat contra el projecte i que el mateix Ajuntament en ple s'hi ha pronunciat en contra la postura de n'Andreu Prohens és incompreensible.

Però, a més a més, és antidemocràtica (per molt legalista que vulgui ésser). La llibertat d'expressió de pocs o de molts és una de les grans llibertats que encara tastam poc i veim enfora qualche vegada al nostre poble. Ressò n'és una mostra palpable mensualment. I això, com sempre hem dit, amb defectes i virtuts.

Les llibertats són també per equivocar-se. I tirar endavant per construir el poble el propi futur.

El Batle campaner ha donat una pèssima imatge "popular" contrària als criteris de "políticament correcte" com no ha sabut reaccionar davant el tema mateix de l'autopista.

La gent, senyor Batle, es demana ni més ni pus quina és la vostra opinió. Serà tan difícil el tema per pronunciar-vos, amb les dades actuals, sobre la qüestió?

O tot dependrà de les ordres de Palma, o circumstàncies insospitades?

La pancarta tanmateix va ser col·locada el dissabte de la Festa de la Mare-de-Déu d'Agost i allà roman. El Batle ha hagut d'acceptar la realitat democràtica, si més no perquè amb tants de convidats com tenim a Mallorca faria mal efecte que un batlet de poble trastocàs la pau i la bona imatge.

Diuen que...

— Les competicions a la pista han servit per mostrar el baix nivell del nostre ciclisme.

— Es recorda amb nostàlgia els temps dels germans Vicenç, d'en Barret, d'en Banyat, dels Ribas i tants d'altres que varen fer vibrar els aficionats a les bicicletes.

— Algunes cosa podrien fer els de l'Ajuntament, a més de sortir a la foto.

— Joan Verger és la persona més indicada per fer el pregó de la festa major del poble l'any que ve. Com que ho va fer tan bé a Santanyí!

— Podria parlar-nos dels grans avantatges que suposarà per a Campos l'autopista de Llevant.

— També diuen que ens podria explicar les normes bàsiques per deixar d'esser un poble retardat, com ell mateix ha dit als comerciants campaners.

— O regulam l'aigua que surt per l'aixeta o amb el preu que haurem de pagar ens faran la punyeta.

— Hi haurà restriccions del consum d'aigua perquè els complexos turístics que tenim i que es faran puguin regar els seus jardins i la seva gespa.

— I també perquè hi hagi aigua pels futurs camps de golf.

— Ningú condemni la seva cisterna per si de cas.

— Adesiara els lladres entren a una casa aquí i a una casa allà, a un hort deshabitat i a un altre que hi viuen, un dia entren a SA NOSTRA, quan no hi ha els caps, amenaçant de mort els empleats i se'n duen una bona pasta, i un altre dia roben d'una granja de devers son Robat, 120 galls de brega.

— Recordem que val més prevenir que curar.

— L'any que ve el Campos farà la campanya més sonada d'aquests darrers anys i que pujarà a 2a divisió.

— La solució a l'autopista d'en Verger és el tren Palma - Manacor.

— I també n'hi ha que diuen que no aniria gens malament el tren Palma -

Santanyí.

— No hi ha temps que no torni.

— En Canyelles i companyia són culpables de suborn, però que es varen torbar massa a fer-los seure al banquet i ara la culpa ja és menys culpa o ja no és culpa, i per tant, ens hem de treure el capell davant la llei.

— El sentirem cantar o l'haurém sentit cantar ben fort a l'amo pregonant als quatre vents que no va prevaricar, que va governar molt bé, i que tot ho va fer com calia.

— No el varen poder agafar en el cas de la compra de l'edifici d'Agricultura, ni en el cas de la compra del regidor de Calvià.

— Ens hem de treure el capell davant una persona que ha sabut fer tots els embulls que ha pogut i no l'han pogut trobar culpable.

— O ell o d'altres hauran d'agafar la jubilació política dins el PP.

— Són molts els que han firmat contra l'autopista.

— També molts dels firmants són del PP.

— Els estudiants de Campos i altres pobles del Migjorn tendran línia d'autobús per anar a la Universitat.

— Campos també tendrà línia d'autobús per anar a l'hospital de Manacor.

— Aquí tenim dues bones accions a fer per part dels qui governen l'Ajuntament.

— Si ara ja hi ha alarma, davant la manca d'aigua, ves que passarà quan es posi en funcionament el complex de sa Ràpita, zona hotelera de son Durf.

— Tendrem 1.580 persones més al municipi durant l'època estiuenca perquè comencem a saber que el turisme només en beneficia uns quants.

— També entre els joves de Campos hi ha galls de brega, que ningú no ha robat, que reparteixen nesples i reben galetes devers la Colònia.

— Els campaners que no estiguin d'acord a dur els seus fills a l'Institut públic i que el vulguin privat, han de pagar la seva construcció sense ser-ne propietaris.

— El batle només fa propaganda d'un restaurant de Campos, serà perquè els altres no el conviden?

— Recordem el joc dels quatre cantons. Sí, aquell joc que si et descuidaves et quedaves sense cantó. I els altres vengia a canviar del lloc on es trobaven, després d'haver-se mirat als ulls i haver-se entès.

— Ara es jugarà al joc dels tres can-

tons: qui està al quarter que vagi al PAC, quan el quarter quedi buit que hi vagi el teatre, qui està al PAC que passi a l'antiga central elèctrica, qui estigui a la central elèctrica que surti.

— La monja l'ha encès i el frare... no sabem si l'apagarà.

— L'asfaltat dels carrers no és per tot igual.

— Fins i tot hi ha llocs que queden sense asfaltar. Deu esser que no hi ha votants?

— I la contribució, també és diferent?

— L'anyada de tàperes ha estat molt dolenta.

— Les claus del pavelló cobert valen 16 milions de pessetes.

— Com que aquestes empreses poden demanar fins a un 20% més del seu cost inicial, això és exactament el que demanen més, un 20% de 80 milions de pessetes = 16 milions de pessetes. Ni més ni pus.

— La foto més impactant de l'estiu va ser la publicada dia 26 de juliol pel Diari de Balears en què veien el senyor Biel Cañellas enrevoltat de dones que el besaven i li donaven l'enhorabona per no haver estat condemnat en el cas Túnel de Sóller per haver prescrit el delictes de suborn que va quedar provat que va cometre..

— A devora, amb una bona cara de satisfacció hi havia n'Andreu Nina.

— S'han sentit comentaris que ja hi ha més de mitja dotzena de persones que en aquests moments són jutjats que estan en llista d'espera per retratar-se amb el batle de Campos.

— Això sí, només si surt que el seu delictes ha prescrit.

— Si no ha prescrit, en Nina s'hi negarà.

— Les festes de sa Ràpita de cada any són més magres.

— Se nota molt que el batle actual no estiueja a sa Ràpita, tal com feia l'anterior.

— Els focs varen ser magríssims.

— Podrien prendre exemple dels de s'Estanyol, que varen ser una meravella.

— Hi hagué molta participació al concurs de cartells sa Ràpita 98.

— Però molts pocs espectadors, ja que molts anaven al lloc on estava anunciada l'exposició i sempre trobaven tan-cat.

— Valga de les activitats organitzades per les entitats particulars que varen ser un poc més lluïdes.

Vos recomanem

- Que firmeu, si encara no ho heu fet, perquè no es faci l'autopista.
- Que compreu, si encara no les heu comprades, camisetes antiautopista.
- Que no ens deixeu enlluernar pels que ens diuen retardats, perquè no tenim turisme.
- Que faceu moure els que comanden per la Sala, perquè reclamin compensacions pel poble de Campos que ofereix una de les millors parts de la costa de Mallorca.
- Que faceu estudiar la conveniència de posar en marxa el tren Palma - Santanyí amb parada devora l'aeroport. Ja en faran una altra d'estació!
- Que condemneu amb ràbia el terrorisme d'ETA.
- Que doneu suport al Govern en totes les mesures democràtiques que agafi contra el terrorisme.
- Que aquesta ràbia no vos obnubili la raó i no demaneu la pena de mort per a ningú.
- Que aquesta impotència no vos desperti idees feixistes.
- Que no faceu el joc a copes i abecés i no cregueu que els culpables són els nacionalismes.
- Que sapigueu que el nacionalisme és una opció democràtica i més si no és un nacionalisme centralista.
- Que doneu l'enhorabona a l'amo per haver-se'n sortit tan bé dels embulls que va fer, però no seguiu les seves passes.
- Que penseu en el següent: Per què s'han descobert a

Suïssa comptes oberts abans de 1945 a nom d'Urquijo, Queipo de Llano, Serrano Suñer, etc.?

- Que aquest pensament anterior ens faci conscients que cada dia hem de demanar més llibertat, més justícia, més solidaritat, més tolerància, més diàleg...
- Que penseu que d'aquí a cinquanta anys no es trobaran comptes a Suïssa amb el nom dels polítics actuals.
- Que mengeu melons, síndries, melictons i móres de batzer.
- Que vos aixiqueu prest per no fer tard a la feina.
- Que també ho faceu encara que tengueu vacances, el vostre oci vos ho agrairà.
- Que sortiu a la fresca amb els veïnats.
- Els programes de TV3 "L'envelat" i "Bojos pel ball".
- Que gaudiu de les bones amistats.
- Que potencieu la vida familiar.
- Que aneu de vacances a qualsevol indret dels Països Catalans.
- La universitat catalana d'estiu a Prada de Conflent.
- Que parleu, escrigueu i visqueu en català campaner.
- Que dugueu més de dues vegades el mateix vestit.
- Que si vos barallau amb algú, que vos torneu a fer amics el mateix dia.
- Que mediteu aquest pensament platonià: "A través dels nostres sentits sempre tendrem concepcions inexactes de les coses, en canvi podrem arribar a un coneixement veritable de les mateixes a través de la raó."

GABINET Iladó

GESTORIA ADMINISTRATIVA

ASSESSORIA FISCAL I LABORAL

CORREDORIA D'ASSEGURANCES

IMMOBILIARIA

Carrer Creu, 12 · Tels. 65.07.81 - 65.21.42 · Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

CELLER Ca'n TONI

*El primer establiment
de Mallorca amb un
sistema revolucionari
de preparar la carn
al "grill"*

Oest, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

Ses Coranta, dels sogres de n'Arnau de la benzinera, de Can Amer, de Can Bossa, de Can Toni Salom, Can Vinyola, etc. N'he citat més de cinc, i no molt enfora d'ells n'hi ha dotzenes més. Pareix difícil poder trobar un lloc més inadequat, a no esser a mig de plaça. Ja és mèrit pretendre un "catorze" i quedar amb un "zero" (jo no jugaria a les travesses).

Com deu ser que els saliners ens demostren dia a dia anar com a mínim cent anys per davant de nosaltres amb moltes de qüestions? I com deu ser que no cauen amb aquests "dois"? La depuradora de Ses Salines, la tenen enfora de tota vivenda, i a Sa Colònia, igual, ni la veuen des de la carretera ni l'han construïda a un racó de S'Avall damunt les cases de Sa Colònia. Deu ser que S'Avall és menys important que Son Amer i que els March són menys "importants" que els propietaris de Son Amer o Son Baco?

Crec que és de justícia demanar, i deman que, si és factible (per a l'Administració quasi tot és factible, ells són "el Poder") es faci que es modifiqui la ubicació de la Depuradora, ara que està per construir, i així s'evitaran perjudicis a tercers que no en tenen la culpa. A més que valenta promoció turística representarà pels qui passin per la carretera anant a Sa Colònia. Perquè, olé, vaja si en farà d'olor (o es diu pudor?)

(I ara, abans d'acabar, i anc que sigui entre parèntesis, vull aprofitar l'ocasió per posar una pinzellada sobre el "mimo" que empra el nostre Ajuntament per cuidar el nucli urbà de Ses Covetes, i sortir al pas dels que asseguren que l'Ajuntament ignora que Ses Covetes pertanyi al

nostre terme municipal. Si és ver que ningú s'ha cuidat que tenguí un accés "normal" i no s'hagi de circular per "caminitos i vericuetos", i que l'aparcament de cotxes és un "campos de Agramente", i que en cas d'incendi seria totalment impossible tota evacuació i també qualsevol pretensió d'arribada d'un cotxe de bombers, no és menys cert que seria molt fàcil una evacuació per mar (nedant, clar, perquè no hi ha port ni barques. I si no hi ha ni un sol guàrdia municipal, és per no molestar massa els turistes (que facin el que vulguin). No negaré que hi ha molts de cotxes, tal vegada de més: és ver que pareix un cementiri de cotxes, si bé nous i en funcionament; que no hi ha més que cotxes, cotxes i més cotxes: cotxes omplint els carrers, en segona, tercera i quarta fila, cotxes per damunt les aceres, cotxes damunt els jardins particulars, cotxes damunt les roques de la vorera de mar, cotxes envant, cotxes enrera: és la "marabunta" de cotxes. Però, què hi pot fer l'Ajuntament. Si no fa res, és que no pot fer res. I punt.)

Andreu Adrover Rigo
41.220.384

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - CAMPOS

DIRECTA NÀUTICA

SERVEIS NÀUTICS EN GENERAL

SEBASTIÀ AMORAGA BAUZÀ

ESPECIALITAT EN ESMALTAT DE IOTS

Tel. Mòbil: 909.66.81.81 • Tel. 65.11.46
LA RÀPITA - Campos

"Adenda Corrigenda"

Degut a haver traspaperat les vuit esqueles mortuòries dels homes que en el decurs del mes de Maig d'enguany ens deixaren -que molt greu he sentit- involuntàriament vaig deixar de consignar els següents homes campaners que en el decurs del Maig ens deixaren.

Als familiars, esper sabran comprendre i perdonar aquest imperdonable lapsus, involuntari, que molt he sentit. Gràcies.

Després de l'Abril, havia de seguir: Entram a dins el Maig, dia 2, als 79 anys moria en Guillem Perelló Suñer, de "Ca S'Olier". La mateixa data, ens deixava Cristòfol Calafat Mas, el popular "Tofol Paulí", als 85 anys. Dia 13, un altre de la meua quinta moria, Bernat Ginard Oliver, en Bernat de "Son Fadri". El 18, després d'una perllongada dolència moria als 81 anys en Toni Obrador Barceló, en "Toni Negre", que no tenia mala hora mai. El dia 20, als 77 anys, ens deixava en Jaume Valls de Padrines Vidal, pare d'en Miquel i en Toni de Son Vela. Dia 27 moria a Ciutat, als 59 anys, en Toni Chaparro Galea, "En Xaparro". El dia 29, als 74 anys, ens deixà Bartomeu Mas Fullana, en "Tomeu Maiol", cunyat d'aquell notable ferrer en "Cosme de Ca'n Gasparet". Gràcies.

Miquel Roig

(Cronista Oficial de l'Ajuntament)

— Portada del programa de les Festes de la Mare de Déu d'Agost de 1997.

Es jai de la sala

Es Batle no toca voreres... o sí? Subvencions, torres i poliesportiu

De fet sempre ens han enganat, millor o pitjor. Es Batle Prohens -que no diguin que no el respectam i tot això de la democràcia- se n'ha anat amb un projecte al Pla Mirall. En Matas ha dit que vés que tal, que han de dir que sí a un poble tan deprimat, tan medicat, tanta de llet tuda-da, tants d'animals, tanta fira,... que sí vaja. 74 milions si l'Ajuntament en posa altres tants. Uep! Això no és igual. D'on els traurà Sr. Batle als milions. D'es Pla 5B si en parlam farem maig i mal. No volem festes amb males cares. Res de tot això arriba a port. Ara a més a més resulta que el projecte aprovat o subvencionat, perquè aprovat no hi està (ara veurem que diran al Consell Insular) inclou una reforma o rehabilitació a la Torre de Son Durí. Quina reforma? Que tanmanteix teniu, Sr. Batle, els permisos corresponents? I de qui és Sa Torre? De totes formes, de torres n'hi ha moltes a Campos, i qualcuna ben necessitada d'obra. Per obres i embulls el que hi ha pel Poliesportiu. Ara diuen que hi ha goteres. D'aquesta hi ha per a enviar a porgar fum arquitectes, mestres i regidor. Que ja sabeu qui

Foto Vidal

és. S'homo bo d'es Senyor Batle. Endevinau quan s'inaugurarà el ditxós campet cobert. I que s'hi farà primer? M'estim més anar-me'n de vacances... a Barcelona o a Ses Rotes Velles!

Es Jai de la Sala.

Descoberts tres arcs gòtics a Campos

Probablement els únics de la vila, tres arcs apuntats d'estil gòtic han estat trobats a una casa del carrer Estret. Estan a la casa que va ser d'en Pep Sini Jordà, Pepito, i que ara la seva vídua Coloma Aguiló, fent unes reformes ha pogut tenir més motius per enyorar "quina il·lusió -ens comentava- li hagués fet a en Pep mostrar-vos-ho"

Na Coloma ens va obrir les portes de ca seva perquè poguéssim apreciar la joia arquitectònica que suposen aquests arcs. Dos han estat repicats i un altre que resta dins la casa està ja fragmentat i ara s'ha deduït que és germà dels anteriors. Aquest no s'ha tret a la vista.

Curiosament en els treballs es va trobar un interessant document que transcrivim a continuació. Es tracta d'una carta escrita a la posteritat pel qui fou un dels

mestres de picapedrers de la nissaga dels més bons de Campos i potser de Mallorca: en Cinto Manacor que realitzà les reformes del Bar la Torre que està just a veïnat de ca na Coloma.

"Campos 13 octubre 1948.

En este día fue colocada esta inscripción, que se tapió este armario en las obras de reforma que en esta fecha se efectuaban.

Bajo la direcció del Maestro Julián Mascaró y su hijo Jacinto Mascaró que había obtenido el título d Maestro Albañil a la edad de 20 años. En este día se estaba preparando una adoración de las calles para la fiesta de la Virgen de Lluch.

Estas obras se efectuaban a cuenta de la Junta Directiva del Sindicato La Torre.

Los miembros de la Junta eran el Sr. Don Antonio Fernández, farmacéutico.

Al Sr. Don Pedro Beltrán, padre del médico y otros.

Yo pongo este inscrito como recuerdo si es que algún día se encuentra este papel.

Jacinto Mascaró Pomar"

El text estava dins una botella entre les parets. Una altra troballa ha estat una peça de ceràmica que pareix ser és un motlle per fer panetets. És una petita peça rectangular amb interessants dibuixos de temàtica i simbologia religiosa.

M. Alcaraz

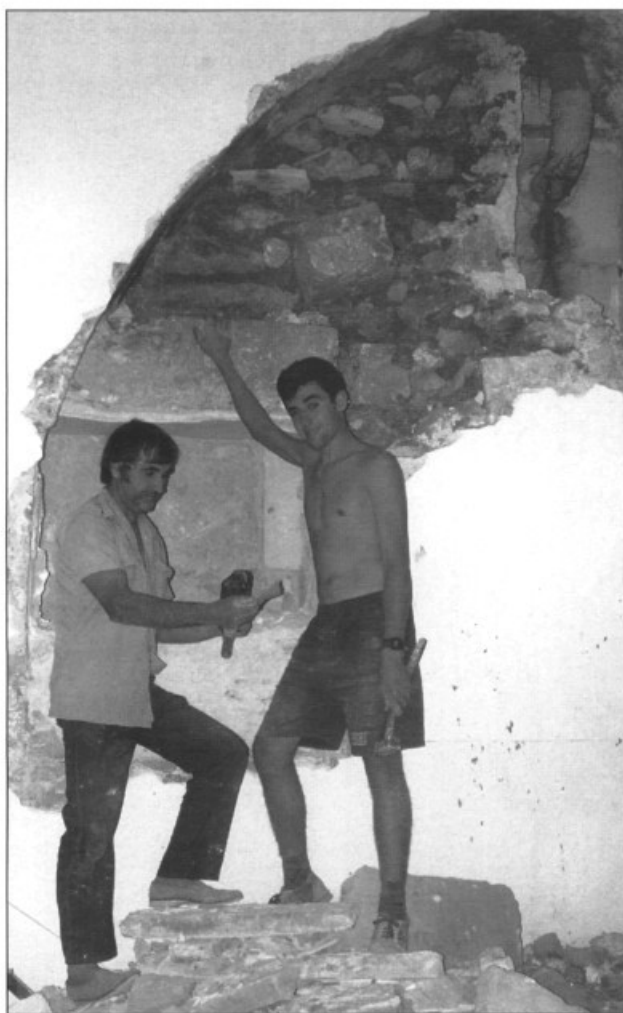

Foto: Coloma Aguiló

— Els picapedrers quan troben la botella.

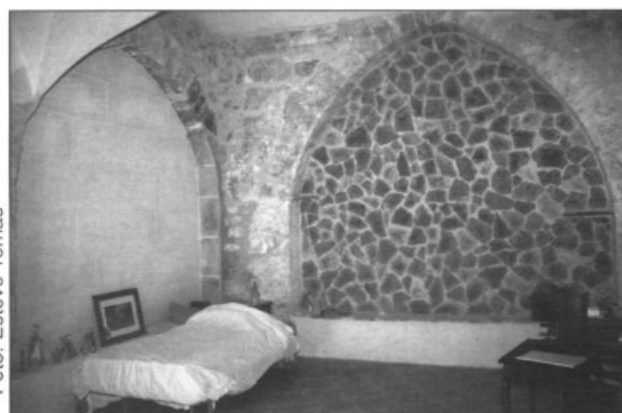

Foto: Esteve Tomás

— Dos dels arcs gòtics en el moment que es feien les obres.

**COMERCIAL
RAMBLA**
TEL. 65 25 01

Jardineria,
Decoració
Art Mallorquí

Rambla, 14 • CAMPOS

CONSTRUCCIONS

GUILLÉN - BAUZÁ

Noves edificacions i restauració de cases antigues

Escorial, 64 • Tels. 65.25.01 - 65.28.11 • CAMPOS

Desastre d'interpretació i d'organització a l'obra de teatre *Bullit i col*

El passat dijous dia desset de juliol, a les deu del vespre, es donava el sus a les festes de sa Ràpita d'enguany. L'acte que tenia l'honor d'encetar-les era, ni més ni pus, una obra de teatre. La companyia Auba, de Ciutat representava l'obra *Bullit i col*, a l'esplanada de l'església de Santa Coloma. L'organització anava a càrrec de l'Ajuntament de Campos.

Un bon grapat de campaners i rapiters ens reunirem allà davant per seguir la interpretació dels actors i actrius. Ningú no havia sentit parlar mai d'aquesta obra, i molts pocs d'aquesta companyia, així que l'expectació era grossa.

La sorpresa vengué quan s'aixecà el teló i començà l'actuació dels comedians. La interpretació era pèssima, horripilant, diria jo. Feia molts d'anys que per aquestes contrades no es veia una cosa tan mal feta. Aviat es començaren a sentir diversos comen-

taris negatius entre el públic, alguns dels quals eren: "això és prendre-nos el pèl", "si em deixaven sortir a mi damunt l'escenari, estic segur que ho faria millor", i d'altres per l'estil. Una part dels espectadors no pogueren aguantar i se n'anaren abans d'acabar l'obra.

Però això no acaba així, ja que uns quants de campaners ben aviat se n'adonaren que *Bullit i col* tenia moltíssimes semblances amb una obra que fa uns anys representaren el Grup l'Estel: *En Pau vol viure en Pau*, de Francesc Lorenzo. N'hi havia que ho qualificaven de plagi o de còpia mal feta. La veritat és que no es tractava d'un calc exacte, ja que hi havia unes quantes variacions. Per exemple, a *En Pau vol viure en Pau* hi sortien set personatges, mentre que a *Bullit i col* s'havien transformat en dotze. A *En Pau vol viure en Pau* no hi havia números musicals, a *Bullit i col* n'hi

havien introduït alguns que no s'avenien gens ni mica amb el fil argumental de l'obra, com si els haguessin aficat per força.

Seria interessant que el regidor de festes, abans de contractar qualcú s'informàs prèviament sobre qui és i quina qualitat té. I si ell tot sol no n'és capaç, que cerqui qui el pugui assessorar.

Sembla mentida que duguin aquests grups i aquestes obres tan magres de fora, quan a Campos tenim tres grups de teatre de bastant bon nivell. No cal que a totes les festes del nostre terme municipal sempre hi hagi d'haver les companyies del poble, però sí que hi siguin més sovint i que quan es canviï per qualcú de fora, que sigui per millorar, no per empitjorar.

J. E. R.

El Mirador

De poc serveix avisar... ni suggerir

A Sa Ràpita es queixen de valent i per Campos -vila- també. Les mancances de tot tipus de servei i, sobre tot, de manteniment del que hi ha són greus i ben reals. I de res serveix tenir poliesportiu cobert perquè les necessitats bàsiques no estan cobertes.

A la foto que és repetició d'un

altre número on suggeríem la millora d'aquest espai per als joves rapiters i estiuejants, espai públic que tendria un ús magnífic. Aleshores, no sé si perquè no és públic o perquè estan pendents altres obres o aquestes propostades de millora, veim un terreny inútil, ple de caramulls de terra que

impossibiliten tot ús racional, en no ser, un nou esport de gratar i escarabutar.

Esperem que l'Ajuntament ja que no es deixa avisar no ens obligui a suplicar, com els vells temps.

El Mirador.

10

Cristalleria CAMPOS C. B.

Joan Oliver Bordoy

Pere Ferran Vaquer Silvar

Carrer Llibertat, 27
Tel. 65.04.20 • 07630 • CAMPOS

Restaurant La Travessia

ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc...

Ctra. Campos Llucmajor, Km. 1 - Tel. 65.23.37
07630 CAMPOS

Crèdit Obert

Estreni casa
des de
5.931
pessetes al mes per
milió,
el primer any.

Interès nominal del primer any: **5,90%.**

Renovació anual: IRPH* + 0,5.

TAE: 7,79%**

* IRPH de les caixes d'estalvi publicat el mes de maig: 7,355% (reconvertit a nominal) i arrodonit al quart de punt més proper igual a 7,00%.

** Exemple amb una operació d'1.000.000 de pts. a 30 anys amb els tipus d'interès enunciats i una comissió d'obertura de l'1,75%.

Per estrenar casa i no necessitar un crèdit mai més

Ara, amb el Crèdit Obert de "la Caixa", pagarà per la seva hipoteca 5.931 pts. al mes per milió, el primer any. La solució ideal perquè ara estreni casa amb total comoditat i, en el futur, el que vulgui: un cotxe, els mobles nous, les reformes de la cuina...

Perquè el Crèdit Obert li ofereix la possibilitat de tornar a disposar, quan ho necessiti, dels diners del capital que hagi amortitzat. Així no haurà de demanar un crèdit mai més. I tot, al preu d'un crèdit hipotecari normal.

Sol·liciti el seu Crèdit Obert o més informació trucant al **902 194 195**

Entrevista a "Els Pets"

Arribà a Campos la trinitat -no sabem si santíssima però segur que sí musical i ben avinguda- que són ELS PETS disposats a fer espectacle com ja és costum als seus concerts. Són gent de poble, oberta, sense gaire fums afegits per la seva professió; gent amb les idees clares que passeja als quatre vents el tarannà tarragoní que sempre té l'humor a punt. Dels tres però, Lluís Gavalrà és l'encarregat d'acostar-se de paraula al públic, tant a l'escenari com a fora d'ell. Gavalrà va accedir a parlar per RESSÒ tot just arribar al Camp Municipal d'Esports, quasi sense temps per situar-se i per saludar els amics mallorquins que els esperaven des de feia estona. Li agraïm el detall.

— Des del primer disc fins a aquest darrer, el BON DIA, com han evolucionat ELS PETS?

— Hem evolucionat com qualsevol altre grup, aprenent-ne damunt l'escenari, anant aprenent dels errors, anant agafant experiència. En principi la cosa era molt amateur, era un hobby de cap de setmana i ha acabat essent la nostra feina, per sorpresa de tothom començant per nosaltres.

— Teniu la capacitat de fer cançons sobre qualsevol cosa i tenir èxit, sou de l'escola Beatles potser?

— Per a mi els Beatles són la meva més gran influència musical, el que passa que tant com arribar a ser de l'escola Beatles ja m'agradaria a mi. Som de l'escola d'Els Pets i escoltem molt als Beatles i ens agraden molt; segurament és dels grups del qual tenim més influències. Però tampoc és una obsessió, també ens agraden molt altres tipus de música.

— Sou idò un grup eclèctic...

— Sí, escoltem de tot; tant música antiga com nova, tant pop, soul, rap, música de ball ... i això es nota quan feim un disc, igual hi ha una rumba, com una cançó lenta, com molt ràpida.

— El vostre directe és un dels més divertits, per què vàreu estar tant a treure el disc en directe?

— Perquè no ens agradava la

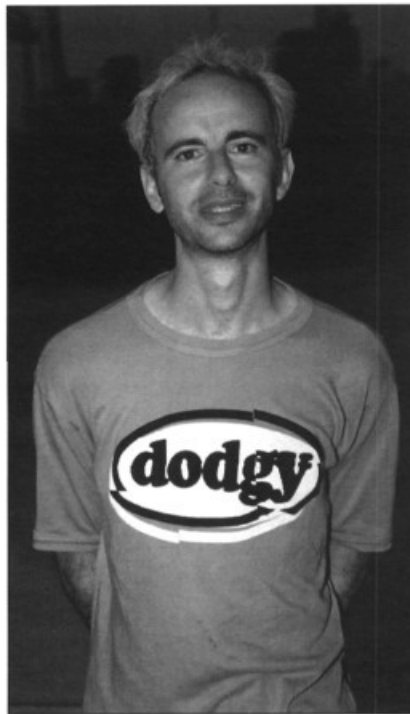

Foto: Esteve Tomàs

— Lluís Gavalrà, cantant d'ELS PETS.

tendència que hi havia dins del Rock Català de treure un disc en directe quan tenies més d'un disc. Ho vèiem estúpid. Creiem que per fer un directe has d'esperar a tenir prou discos i prou material com per poder fer una tria i fer una selecció. Treure dos discos i el tercer en directe i que sigui doble a damunt, és fer els mateixos dos discos però en directe.

— Les vostres cançons moltes de vegades són sobre temes relacionats amb la joventut però quasi mai dramatitzant-los, és per alguna raó en especial?

— Home, dramatitzar no serveix de res jo crec, en aquesta vida si no utilitzes el sentit de l'humor és bastant difícil de sobreviure. En el nostre cas intentem no fer grans proclames ni grans veritats, sinó senzillament donar la nostra opinió, i si pot ser amb una mica de conya i diversió millor.

— Aquesta manera de tractar aquests temes ha influït a l'hora d'arribar a més gent?

— La raó perquè arribem a tanta gent no la sabem i per sort no la sabem perquè aquesta és la màgia de la música. Ningú no sap perquè triomfa un conjunt i un altre no. A

vegades n'hi ha que són molt bons i no funcionen i n'hi ha que són molt dolents i ho fan. Llavors, buscar raons per connectar amb la gent és una cosa que no hi parem un segon a perdre-hi el temps. Això s'hauria de preguntar a la gent però jo crec que la principal raó és que ens veuen com a gent molt propera a ells, com a gent molt del carrer.

— Un altre dels sectors que vos preocupa és el de la gent gran, és per ventura un tema massa oblidat pels joves d'ara?

— Sí, probablement sí. Més que res la gent gran, al menys als pobles, que és d'on venim nosaltres, és gent que té una saviesa molt difícil de desxifrar a vegades. És gent que sota la seva simplicitat a vegades amaguen grans veritats. Sempre és profitós parlar-hi i comentar la jugada amb ells, pots treure moltes lliçons.

— El sexe tractat sense complexos i amb humor?

— Això és molt de la cultura del sud del Principat; la cultura tarragonina és molt escatològica i sense cap tipus de complexos. No som més que el producte de la nostra terra.

— Les vostres balades no són "cursis", quin és el secret, què no vos tapau les mans amb les mànigues?

— No sé el secret que no siguin "cursis". És bantant difícil. Quan fas una balada sempre tens la por aquesta que quedi bastant "cursi". Jo t'agraïxo la teva opinió però segur que n'hi ha més d'un que es deu pensar que sí que són "cursis". Almenys intentem que no ho siguin.

— No perdre les arrels pareix una constant a les vostres cançons: enyorança, nostàlgia o allò que "qui perd els orígens, perd la identitat"?

— És més aviat això últim. L'única manera que entenem nosaltres de ser universals és no rebutjar les teves arrels, assumir d'on vénem, no solament de quin poble vénem sinó de quina cultura vénem, quina és la teva cultura, la teva llengua i defensar-la.

— Sou un grup políticament incorrecte?

— Depèn de a qui li preguntis. Hi

ha gent que et dirà que som un grup massa radical i hi ha gent que et dirà que som un grup massa "light". Nosaltres som un grup que és el reflex de tres persones i aquestes persones ja érem així abans de fer el grup, tampoc és que ens hàgim posat una ideologia per fer el grup, és que ja la teníem abans.

— **Ja des de "No n'hi ha prou amb ser català" o "Tu de què vas?" es va veure que éreu un grup compromès amb el fet català, com el veis de salut a finals d'aquests 90?**

— Jo personalment el veig fatal. La meua opinió és que ens passarem la vida demanant almoïna i demanant permís per utilitzar la nostra llengua, i això és un fet tan patètic que hauria de fer caure la cara de vergonya a tots aquests polítics que s'autoanomenen nacionalistes i defensors de la cultura. Jo crec que l'única conclusió que es pot treure d'aquests últims anys és que fins que no hi hagi la independència política no s'aconseguirà el ple arrelament de la cultura a la societat civil. Si hem d'estar demanant quotes i almoïnes ho trobo bastant penós, sincerament.

— **Quina impressió vos enduís els grups del Principat quan veniu a Mallorca i trobau al concert estrelades i gent que canta el "boti,boti..." o el "no volem ser..."?**

— Per una banda és una mostra que aquest país no està normalitzat. Quan la gent necessita de concerts de rock per mostrar i donar a sentir les seves opinions polítiques demostra que no estem normalitzats. No hi cap concert espanyol que això es faci perquè a ells no els hi cal. Per altra banda hi ha certs eslògans de to feixista que a mi no m'agraden gens; el famós eslogan "boti, boti, boti, espanyol el que no boti" el trobo bastant desafortunat i a més d'un concert ho he dit. El fet de ser català o de ser espanyol no necessàriament et dona un poder moral més gran i dono l'exemple que preferiria mil vegades ser el senyor Mendiluce que ser el senyor Vidal Quadras i en canvi el senyor Vidal Quadras és català. Per tant, a vegades, s'ha de mirar més la ideologia d'una persona i no tant la nacionalitat.

— **Fa més de 10 anys que voltau les terres de parla catalana, ens podeu aclarir si existeixen Els**

Països Catalans?

— I tant, i la prova és que quan venim aquí la resposta és tant o més maca que la que tenim al Principat. Ara, portam 10 anys de voltar pels Països Catalans que no dóna que els Països Catalans és una unitat en perill d'extinció que hauria d'estar protegida. Al País Valencià hi ha uns poders fàctics que es passen les 24 hores del dia maquinant per destruir-los i si vas a la Catalunya Nord la realitat lingüística és molt deplorable.

— **L'anomenat Rock Català va ser una fórmula creada, necessària i urgent per fer música rock en llengua catalana o va ser una explosió espontània de gent jove amb ganes de fer rock?**

— Va ser una explosió de gent jove, únicament i exclusiva. El que passa és que hi havia molta gent que molestava. El fet que una cosa feta en català triomfés va crear aquest fals mite del producte manufacturat, la qual cosa és una teoria tan estúpida que cau pel seu propi pes.

— **A part de Constantí, qui o què vos fa patir?**

— Mil coses em fan patir. Aquesta pregunta me la fan sempre i puc estar un dia dient coses que em fan patir. Només cal llegir els diaris i tenir els ulls ben oberts per trobar mil coses que et fassin patir.

— **Gavaldà encara vol ser rei "del rock"?**

— Jo no he volgut ser mai rei del rock; jo he volgut ser rei de casa meua i crec que ja ho he aconseguit.

— **Per cert, al vostre directe el**

tema "Jo vull ser rei" no surt, és per exigències de la companyia discogràfica?

— No, és una decisió nostra perquè era un single que acabava de sortir i era massa recent per tornar-ho a posar a un altre disc. La nostra discogràfica mai no ens ha censurat. A més a més, crec que ven prou discos i fa prou negoci amb nosaltres com per no haver-nos de censurar.

— **Avui vespre toca amb vosaltres un grup d'aquí de Campos, quins consells els podeu donar pel futur?**

— Jo els diria que no sóc ningú per donar consells, que ho trobo de mal gust donar consells i refregar l'èxit a la cara dels que no en tenen i que l'única diferència entre ells i nosaltres és que hem tingut sort i que ells probablement la tinguin. El meu consell és que no segueixin cap consell i que segueixin el seu instint.

— **Vols afegir res més?**

— Salut i força al canut.

No es podrà negar que al concert feren espectacle i del bo. Encomanen ganes de divertir-se i passar-s'ho bé i la gent ho agraeix des de la primera fins a la darrera cançó, que està sempre encapçalada per nombrosos crits de "No n'hi ha prou". Sens dubte va ser un BON DIA divendres 8 d'agost. Per nosaltres que tornin ELS PETS les vegades que vulguin, nosaltres hi serem.

*Esteve Tomàs
Miquel Oliver*

Foto: Esteve Tomàs

— **ELS PETS abans de l'actuació al camp d'esports.**

Entrevista a "Ocults"

OCULTS començà a fer feina a l'any 1985, però que fou a l'any 1990 quan amb l'aparició de "Pa amb oli nacional" (cancó que dóna nom a l'àlbum) que esdevingueren coneguts. A aquest àlbum el següent *Mallorca sempre, A contravent, Viure més!* i el darrer recopilatori de *Ses millors cançons*. Antoni Nicolau és la veu del grup manacorí; va accedir a parlar per RESSÒ després d'haver estat fent les proves de so prèvies al concert. Agraïm aquest gest perquè varen ser llargues i s'havien de preparar pel concert.

— Vosaltres és la segona vegada que visitau Campos, quins records en teniu?.

— Bé la zona del Migjorn de Mallorca és una de les que hi feim menys actuacions i per això quan ens diuen per venir per aquesta part estam contents, ja que ens agrada que tots els mallorquins tinguin l'oportunitat de sentir-nos en directe.

— Seguint les informacions sembla que teniu més èxit fora de Mallorca que aquí, sou la confirmació que ningú no és profeta a la seva terra?.

— Jo de vegades ho he pensat a això. Ara el que ens agrada del nostre èxit a Catalunya és que és un reconeixement a la feina feta i demostra que la nostra música interessa i hi ha un futur per al grup.

— A altres concerts que heu fet per aquesta zona demanàveu per tocar els darrers i la presència de públic no era massiva, però pareixia que connectàveu molt bé amb el públic?

— Bé, més que nosaltres demanar per tocar els darrers ens ho demanaven, ja que pel tipus de música que feim, amb molta marxa, es va agafar la dinàmica que fòssim els darrers.

— Vosaltres heu tengut temes que han pegat molt bé com "Pa amb oli nacional" (hem vist estrangers ballant-lo com a bojos), la versió del "País petit" de Lluís Llach, "Estimada meva", "Hola Pilar",... però sem-

— Antoni Nicolau, cantant d'OCULTS.

bla que el grup no ha rebut la resposta adequada. Això és pot deure que temes com "Barco de rejilla", "Res de res", "Jo tenia una caseta a Mallorca" han tocat la fibra, en mal sentit, a certs sectors de gent?.

— Jo no negaré que determinades cançons de dins el repertori d'Ocults han tocats els collons a determinades persones, però podries anar seguint la història particular de cada una d'aquestes cançons. En tot cas no hem estat indiferents i això venint d'un lloc on ningú no és profeta a la seva terra em fa sentir orgullós que com a mínim no hem estat indiferents i això ja és important.

— Heu fet canvis al grup...

— Sí, se n'ha anat N'Àngels Cases, la saxofonista del grup i al seu lloc hem fixat un guitarrista, n'Andreu Martínez de Barcelona. Això ha provocat que sortís el saxo però que entràs l'acordió i un nou guitarrista que dóna un enfocament diferent als nostres directes.

— Vosaltres heu cantat a les Illes, al Principat, al País Valencià, existeixen els Països Catalans?.

— Jo pens que sí. A Catalunya està més assimilat; al País Valencià la situació és més radical i potser el públic és més minoritari però s'entrega d'una manera més directe. Jo

crec que els 40 anys de dictadura i repressió a la llengua catalana han fet mal i se nota, però jo crec que el fet que hi hagi llibertat d'expressió, com a mínim teòricament, fa que es pugui cantar en aquesta llengua. Nosaltres varem voler cantar en català malgrat que té més inconvenients que avantatges des del punt de vista econòmic, de la popularitat, del futur que te pugui esperar, ja que el públic és més minoritari, però de moment és suficientment gran com per poder continuar fent feina.

— Vosaltres sou un dels grups que teniu un directe més entretingut i que connecta més amb la gent, per a quant un disc en directe?.

— El darrer disc és un recopilatori però al final no és en directe. Hi va haver un moment que hi havia el dubte de treure-ho en directe o no i varem pensar que les circumstàncies que teníem en aquell moment no eren les adequades per treure un disc en directe. És una cosa que està a l'aire.

— Quin consell li donaries a aquest grup de Campos que comença i toca avui amb vosaltres?.

— El consell que donaria a qualsevol que comenci és que es trobi amb els problemes que es trobi no se desanimi, sinó que sempre trobi la manera de seguir endavant i insistir, insistir fins que arribi el seu moment.

— Vols afegir res més?.

— Estic content quan ens diuen de venir a tocar per aquí baix.

OCULTS oferiren un concert dels que fan afició i incondicionals. Des de la seva primera vegada que vengueren a Campos, el manacoríns han agafat l'experiència necessària com per fer uns directes que no avorreixen, amb molta marxa. Ara falta que es consolidin a les Illes. Per tant, que tornin aviat!.

Miquel Oliver
Esteve Tomàs

Taula Rodona Damià Huguet

En el marc perfecte del pati de sa Nostra, i organitzada per l'Obra Cultural Campos i per la mateixa entitat bancària, va tenir lloc una taula rodona sobre la figura, la persona i l'obra de Damià Huguet.

Joan Mas i Vives, Miquel Cardell, Antoni Serra, Gori Mir i Bartomeu Fiol, il·lustraren, amb els seus coneixements, el nombrós públic assistent. El tret en comú dels components de la taula, com va posar de manifest Joan Mas, era l'amistat amb Damià Huguet i la passió per la poesia i per la literatura. De les paraules de tots ells ara intentarem fer-ne un resum, tasca difícil quan cap ni una d'elles va sobrar.

Miquel Cardell (periodista i poeta) va agrair la iniciativa de l'OCB de Campos per fer la taula rodona.

"Si hi ha alguna cosa que defineix un poeta com a tal és que ens ensenya a mirar el món. Després de conèixer-lo la nostra percepció s'enriqueix, les seves paraules posen música i en completen la nostra visió. Dic això com a primer homenatge a Damià Huguet, campaner".

"El meu primer contacte amb en Damià va ser com a lector, la seva poesia m'agradava i a partir de la seva obra vaig arribar a l'home".

"Vull parlar especialment d'un article publicat a Ressò i després a Les Fites netes que parla de Fills Il·lustres de Campos. Parla de la codificació, de la màscara i arriba a la conclusió que els fills il·lustres són "seus", dels qui els varen proposar i de ningú més. A mi em sabia molt de greu que en Damià es convertís amb fill il·lustre amb cometes o que si li posàs un carrer i per avall. I em sabia greu perquè Damià era poeta, perquè era home, i com a persona tenia moltes dimensions i una d'elles, amb la qual era absolutament coherent, i a més crec que era germinal i originària en la seva poesia, era la condició de ciutadà, de campaner conscient i compromès. De vegades li va costar més d'un disgust esser campaner conscient i totes aquestes coses també s'han de dir i sobretot a Campos. Record les converses d'en Damià sobre discriminacions en política

Foto: Antònia Sitjar

— Miquel Cardell, Antoni Serra, Joan Mas i Vives, Gori Mir i Bartomeu Fiol.

cultural, sobre travetes, sobre tota una sèrie de coses que podem deixar implícites però crec que com a mínim s'han d'anunciar. En Damià era un militant i a qualche indret va deixar escrit: "Voldria parlar de senzillesa, d'humilitat, mare de totes les pàtries, del poble, del cor del poble".

"Era militant de la política, defensor de la terra, un home amb múltiples ocupacions i activitats, defensor de la llengua que tant va estimar i també era un poeta. Un poeta que ha deixat escrit una de les més destacades aportacions a la poesia catalana del darrer quart del segle XX."

"Vaig conèixer la poesia d'en d.h. a l'època de Guaret, un poeta estrictament contemporani, un poeta que completava la seva mirada amb la mirada plàstica (pintura, cinema) i que després la incorpora a la poesia. És un poeta que parteix de la parla campanera i partint d'aquesta fa una de les aportacions lingüístiques més brillants, clamoroses i potents de la poesia actual. Sobretot perquè no mira aquesta parla com allò que es parlava un temps i que hem de conservar... sinó que ho fa amb la mateixa mirada que té sobre el territori de Campos, la utilitza com el que és seu, totalment identificat i des d'una perspectiva estrictament contemporània. Amb tot això vesteix el que jo dic "mite de Campos", el mite d'un viure mediterrani que és la identificació

d'en Damià Huguet amb dues coses que per a ell no eren distintes: una manera de viure de Campos, que ell va eixamplar amb cercles concèntrics: Mallorca, Mediterrània..., l'estima de manera profunda però lúcida, sense cap idealització. Veu les bel·leses però també les dureses i els defectes. A la darrera entrevista que li vaig fer em va dir que els homes queden en el paisatge que han creat, que han viscut, que han estimat, que han fet amb la seva suor".

"ORLY era aquest punt de vista exterior que a vegades fa falta tenir per tenir una visió de conjunt, i també és símbol i territori de la llibertat".

La intervenció de Miquel Cardell acabà amb uns versos que li agraden especialment:

"Som hereus d'un passat que tots volem ben nostre i proclamam en creu al lllevant i al migjorn, cada pedra manté els calls de les vivències o la terra que veu totes les llums tancades, cops de puny a la foscor hi són presents encara"

Antoni Serra (Escriptor i periodista)

Parlà de la relació amb Sicília i amb les illes occidentals que és un tema recurrent amb les obres de Damià, especialment amb les

>>>> Segueix >>>>>>>>

darreres obres que va publicar.

"No som partidari dels homenatges, jo no particip en un homenatge perquè aquests es fan als morts i els morts desapareixen i en Damià resta viu. L'homenatge és la nostra presència, és la seva obra".

"Vaig conèixer en Damià els anys 70 i vaig participar en una experiència editorial juntament amb ell, Bernat Nadal i Pep Albertí, també vaig participar amb ell en unes xerrades que es varen fer a Campos sobre cinema".

"Vaig descobrir que la mediterraneïtat d'en Damià, a través de Campos, anava més enllà. A través de la seva obra me n'he adonat que en Damià i jo varem veure Sicília de la mateixa manera, la varem veure en èpoques distintes però igual, ens havia impressionat un personatge sicilià, Elvio Vittorini, i sobretot el seu llibre *Converses a Sicília*. Aquest contacte amb Sicília també venia a través d'un altre poeta mallorquí, Jaume Vidal Alcover. L'obra dels sicilians estava perfectament enllaçada amb el pensament que Damià tenia amb la mediterraneïtat. El paisatge de Palerm o Siracusa era aquella Mallorca que anava desapareixent i que Damià patia. Creia en una Mallorca lliure, oberta i en la qual tothom es pogués desenvolupar d'una manera normalitzada. Per a d.h. Campos era anar cap aquella Sicília."

"A *Les Fites Netes* hi ha una meravella, una de les proses més excepcionals que s'han escrit als darrers temps, i és quan ell parla de Càffaro a Venècia. És una prosa modèlica on les paraules tenen una gran intensitat. Damià era profundament mallorquí i perquè era profundament de Campos".

Joan Mas i Vives (Catedràtic de la Universitat de les Illes Balears)

Va donar una visió general de l'obra poètica de Damià Huguet.

"Veig l'activitat literària de d.h. com un acte de rebel·lió en un sentit molt general. De vegades ens hem demanat com és que en Damià fa literatura, fa pintura i és tan sensible a l'art en general ell que treballa en una fàbrica de construcció? La resposta bàsica és la rebel·lió innata que hi havia en la seva persona i que afectava la seva obra literària però també

Foto: Antònia Sitjar

— Nombrós públic assistí a la Taula Rodona.

la seva vida, en general."

"Comença a escriure poesia a finals dels anys 60, una època que era difícil, la cultura era una de les poques sortides que, si no era permesa, almanco era consentida per la societat de l'època i per aquest camí, a l'hora que organitzava conferències a Campos, a l'hora que feia Festes de les Lletres, al mateix temps que feia setmanes de cinema, feia la seva obra literària. Tot tenia el mateix sentit, era una manera de rebel·lar-se contra allò que l'ofegava socialment i individualment.

Els primers llibres de poemes són uns llibres que responen a la seva rebel·lió individual, aquella que necessita fer com a individu i que abraça des de finals dels anys 60 fins a meitat dels 70 (*Home de primera mà*, *Cinc minuts amb tu*, *Esquena de ganivet*).

Després hi hauria una segona època en què hi hauria una rebel·lió no ja tan individual sinó col·lectiva, amb un sentit molt especial, es tracta d'una rebel·lió estètica; en un moment que la poesia catalana sembla que deriva molt cap a posicions molt culturalistes i formals, en què la vida pareix que s'amaga, que sembla que s'empeguen de vestir-se de poesia ell reacciona molt violentament cap al camí de l'avantguarda i publica *Ofici de sords*; en ell trobam un d.h. que denuncia molt obertament una poesia estèril, una poesia allunyada de la vida quotidiana. No li interessa gens i ho diu a través d'unes expressions extremes. Si la poesia -que ell creu eixorca- s'havia desviat a un formalisme cada vegada més estricte, ell es desvia cap a un avantguardis-

me cada vegada més punyent. Són els poemes que tenen molt a veure en la plàstica sobretot *Ofici de Sords*.

També hi ha un llibre d'aquesta època que em va interessar molt que és *Traus Badats*, agafa la poesia tan formal, que semblava que s'imposava, i la carrega de vida, d'erotisme, és a dir fa uns poemes molt ben metrificats, molt rigorosos formalment però aprofita aquests motlles per posar-hi una gran càrrega de poesia eròtica. Això era el que li faltava -per a ell- a la poesia catalana jove d'aquells anys: vida. Ho fa d'una manera extrema que després continuarà amb *L'encant dels Pentenills*. Era una rebel·lió del poeta que havia defensat una determinada estètica que ell havia cregut de ruptura, i que ara defensava aquesta ruptura com a forma literària.

Encara hi hauria una tercera rebel·lió que abraça els darrers llibres i que comença amb *Els calls del manobre*. És un llibre del 78 i que tanca la col·lecció Guaret i crec que puc dir, sense gaire por a equivocar-me, que era un final: deixa de fer d'editor i semblava que també ho llençava tot, també la seva tasca de poeta. Record que me'l dedicava dient-me "Aquí va aquest meu suïcidi literari", va creure que no havia sabut defensar aquella segona revolta tan bé com hauria volgut. Però es va refer d'aquesta "derrota" com a poeta, tot i que els llibres *Ofici de Sords* i *Traus Badats* són ben significatius.

Es va desfer d'aquesta segona derrota i va fer una tercera rebel·lió, la dels darrers anys. A *les Fites Netes* i *Vols des d'Orly* és el poeta que es rebel·la contra allò que tots els humans ens rebel·lam i que és el pas

del temps, veure que els ideals en què hem cregut durant tants d'anys van fent aigua, que el món va cap a un altre sentit.

La seva darrera obra és profundament elegíaca, d'una persona que se sent desplaçat en el sentit que, el món en que més creia, el sent allunyat, perdut. Sent perdut el cinema, la Mallorca que ell més estimava no és la Mallorca que ara tenim i la realitat personal de l'home que arriba a la maduresa i que se sent envellir, no és tampoc la que voldria. Aquest és el sentit darrer de la darrera obra de d.h. A *Vols des d'Orly* el darrer poema és *Punts Suspensius*. Era conscient de l'esfondrament del seu món i també del seu propi esfondrament.

Bartomeu Fiol (Poeta)

La intervenció de Bartomeu Fiol va consistir en la lectura de determinats poemes i textos de l'obra de Damià.

Gregori Mir (Historiador i escriptor)

"És molt difícil ser poeta i en Damià als 18 o 19 anys ja va decidir ser-ho, a un poble on no existia una tradició. Campos com tots els pobles agrícoles és un poble difícil i el seu ofici va ser el de poeta. En aquest món que vivim crec que cada vegada té més sentit que hi hagi poetes però poetes que toquin amb els peus en terra, com en Damià. Poetes que a l'hora de crear un món de bellesa estiguin totalment compromesos amb la seva època, amb el seu país i aquest país començava per Campos.

Jo no entenia perquè havia sorgit un poeta a Campos, jo m'he criat pensant que el poeta era una persona solitària, poc solidària, estranya, molt aficada dins el món de les caveres amb el sentit més noble de la paraula i Damià no era això, era una persona

Foto: Ezequiel Tomás

— Acabà l'acte amb una interpretació musical a càrrec dels campaners X. Pérez i Margalida Ballester.

profundament generosa. Damià és un producte profundament estrany en aquesta terra i no s'ha de prendre la paraula estrany amb el sentit excepcional. Damià era call d'aquesta terra, call d'aquest poble. Ell va tenir sempre molt clar que formava part de la cultura catalana."

"La vida és paraula, el principi va ser el verb i en Damià ho tenia molt clar. I el verb que ell tenia era el verb de Campos, viu, fort. Era noble, senzill i amable. El pitjor que podríem fer amb en Damià és fer-lo un poeta localista, un poeta de Campos; va néixer aquí com hagués pogut néixer a una altra banda, a Sicília per exemple. Va decidir fer de la seva vida l'ofici de poeta en uns temps difícils, complicats, amb grans compromisos dins el món que ell va viure. Ell amb una actitud molt noble i molt generosa va donar el millor de la seva vida.

Va viure el seu poble de carn i os, i a través del seu poble projectava tota una pàtria i era la pàtria catalana. I això s'ha de tenir ben clar. I el que

entengui en Damià Huguet com un poeta localista, com un poeta de Campos no ha entès res. En Damià era un gran patriota, patriota de la pàtria catalana i li hagués agradat arribar fins al final d'aquesta pàtria catalana i s'havia compromès. Era la pàtria dels seus avantpassats, era la pàtria del present i la pàtria del seu futur. I ho va dir de moltes maneres, en prosa i en poesia.

D'una pàtria, d'una cultura, d'una llengua. D'una pàtria que ha sofrit molt i que no té perquè ser diferent d'altres pàtries. Era anti-feixista, creia en la llibertat, en la democràcia, en la pàtria lliure que es podia fer a partir de la raó, del conversar, de convèncer la gent. Era un gran optimista. En Damià va molt més enllà de Campos a partir de Campos, analitzava el món a partir de Campos. És la persona més poc localista que he conegut mai i li farien un flac favor si el vessin com un poeta localista".

Antònia Sitjar

Menú diari
Menjar per dur-se'n
CUINA MALLORQUINA

Avinguda Jaume II, 28
Tel. 16.00.77 - CAMPOS

Vibrats Lladó, C. B.

Biques pretendrades
Taulons de formigó
Gordineses, escales i forns
Fioles per a piscines

Jaume I, s/n. - Tel. 65.06.75 - CAMPOS

Damià Huguet en paraules i imatges

Damià Huguet en **Paraules i Imatges** va ser un recorregut per la vida i els versos del poeta que just feia un any ens deixava amb un anar-se'n que la vigoroïtat del seu llegat, del seu record, no permetran oblidar-lo.

L'exposició constava d'una cinquantena de fotografies acompanyades d'uns respectius fragments triats dels escrits d'en Damià Huguet. Les fotografies, unes eren part del seu àlbum familiar i d'altres fetes amb una intencionalitat artística resultant, tant les unes com les altres, d'un interès més que notable. L'exposició es va poder veure amb mirada nostàlgica però també certament delectant com una convidada a seguir endavant en el descobriment de l'obra i la creació d'Huguet. Pel que fa a les seves fotografies, les que ell mateix realitzà, amplià i revelà, són una prova de la capacitat per captar la imatge que pot ser testimoni d'un temps, expressió d'un univers... en definitiva, l'art de la fotografia en majúscules que el polifacètic Damià sabia escondrinyar. Mereixerien ben bé elles mateixes una exposició o publi-

Foto: Esteve Tomàs

— Magdalena Ballester i els seus fills Gabriel, Margalida i Magdalena presents a tots els actes.

cació ja que el material que es mostrava era una petita part del seu treball.

Tota l'obra publicada en llibres i l'obra d'altres poetes que mitjançant l'impulsada per Damià Huguet editorial Guaret va ser editada, es va poder veure en unes vitrines que així mateix reunien una mostra d'altres materials publicats en llibres col·lectius, textos per a catàlegs de pintors, etc.

L'exposició estava organitzada per l'Obra Cultural Balear de Campos i va gaudir de nombrós públic i molt bona acollida els dies que va romandre oberta al local del carrer Estret de Sa Nostra, patrocinadora de la mateixa.

Redacció

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras. Tel. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

MATEU NICOLAU URREA

Gestió i assessorament fiscal i empresarial

Síquia, 12 · Campos A 10 Tel. 65.03.45

Ca'n Pallisseta

Flors

Floricultura
Flors i plantes
Composicions florals

Plaça, 28 - Tel. 65 03 17
07630 CAMPOS
Mallorca

SERVEI DE TAXI

BARTOMEU CANTALLOPS

Servei de rehabilitació

Carrer Petra, 9 - 1er. - A
Tel. 65.03.76
07630 CAMPOS
Tel. Mòbil 908.73.26.79

Exposició de Pintura "El color del temps"

L'exposició "El color del Temps" va reunir pintures, escultures i poesia visual del més pur estil avantguardista que omplien les parets i l'espai de l'auditori o ses escoles velles. Poques vegades s'han trobat en aquest lloc amb tant encert i reeixida conjugació unes pedres antigues, ancestrals, i unes manifestacions artístiques tan actuals i estèticament avançades. No un reflex d'una modernitat que a vegades mena a parany de sofisticació banal i absurdament enfitada de pseudoteòrica, sinó d'una opció per l'època en què es viu, pel corrents d'un temps on s'ha destriat el superflu del que és central.

L'expressió plàstica de Damià Huguet contribueix a fer d'ell una capsa de sorpreses, un encantador dels sentits visuals dels qui s'acostin amb la disposició de la mirada neta i

Foto: Esteve Tomàs

— L'Auditori s'omple per inaugurar l'exposició.

receptiva a noves suggestions dels colors. I aquesta exposició ha permès l'oportunitat de fer-ho i gaudir-ne.

Redacció.

**Per a qualsevol informació a Ressò, trucau al:
16.01.00 (Antònia) • 65.24.59 (Esteve)**

Taller Mecànic **CA N'ARNAU**

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

Griteria
Mobles Bany
Mampares Bany
Banyeres Hidromassatge
Grups Pressió i Piscines
Instal·lacions i Reparacions
Fontaneria i Calefacció
Encaientadors a Gas i Elèctrics

L. BARCELÓ

Petra, nº 9 - 1 D
CAMPOS
Tel. i Fax: 650672
Tel. Mòbil: 970 32 34 25
970 36 68 39

SA CIMENTERA, S.A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ
FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 - 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

Bicicletes & Esports

S'ESCAPADA

Accesoris venda i reparació

Articles esportius en general

Ronda Jaume II, 49 - Tel. 65.07.26
07630 CAMPOS

Concert del campaner Miquel À. Aguiló

El passat primer d'agost en plena serralada, a Estellencs, encetava el guitarrista Miquel À. Aguiló el programa *Serenates guitarrístiques d'estiu a Estellencs*. Amb n'Antònia Juan, formant duo, interessaren vivament al públic. Un públic nombrós pel lloc on ens trobàvem, amb gent molt relaxada i desitjos de bona música. Així va ser. Amb les danses espanyoles de Granados va entusiasmar el públic que li va gairebé exigir una propina.

No hi ha dubte que en Miquel Àngel s'està perfeccionant més i més, treballant dia rera dia per la guitarra i les seves possibilitats musicals.

"Pla Mirall" del Govern Balear a Campos

Segons informa el Govern Balear el passat primer d'agost va aprovar al Consell de Govern una subvenció per Campos de més de 74 milions, que és gairebé el 50% del projecte (un sol projecte) presentat (sobre medi ambient o turisme que són les dues àrees subvencionables).

A Mallorca s'han presentat un total de 536 projectes per medi ambient i 135 per turisme. La inversió total podrà rondar d'acomplir-se les previsions fetes els 29 mil milions, dels quals uns 15 mil milions seran subvencionats pel Govern. Els Ajuntaments que més han sol·licitat són Palma, Calvià, Alcúdia, Sant Llorenç i Manacor. Els més subvencionats són Palma, Calvià, Alcúdia, Sant Llorenç i Santa Margalida.

Dels pobles veïnats destaca Santanyí que té una subvenció de 218 milions mentre que Llucmajor només arriba als 84 milions. Santanyí ha presentat 25 projectes en total.

Del projecte presentat a Campos diuen que podran rehabilitar la Torre de Son Durí.

Servei de vigilància a les platges

Sortosament, a mitja temporada, enguany s'ha iniciat un servei de vigilància i socorrisme pels banyistes de les platges campaners. Hi participen l'Ajuntament de Campos, la Conselleria de Turisme del Govern Balear i l'associació d'Hotelers de Sa Colònia.

ANA I ISIDORO ES COMPLAUEN A COMUNICAR-VOS LA PRÒXIMA APERTURA DEL NOU LOCAL

DE TOT I MOLT

DES DE 100 PTES

LLAR
FLORS
NETEJA
REGALS
JUGUETES
MERCERIA

ART. DE LA LLAR
DECORACIÓ
PAPERERIA
PARAMENT
BIJUTERIA
HIGIENE

RECORDATORIS
PER A NOCES
COMUNIONS
EMPRESSES
ETC...

VOS RECORDAM QUE SEGUIM ATENENT-VOS COM SEMPRE A
PLAÇA ESPANYA, 32 - LLUCMAJOR

El GOB al.lega contra la nova construcció als Banys de Sant Joan

Segons informa el GOB ha presentat ja al.legacions contra el projecte de "complex hotel·ler" que en aquests moments s'està tramitant a la Comissió Insular d'Urbanisme del Consell amb informe positiu de l'Ajuntament. Assenyala el GOB que l'obra constarà d'11 edificis nous amb capacitat per 300 persones. Al.lega que ataca la Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) conforme el que disposa la normativa Europea i afirma que hi ha deficiències jurídiques i tècniques que invaliden el projecte.

El GOB manté, per contra dels propietaris que Ressò ja va entrevistar, que el projecte és hotel·ler, no de clínica.

Sa Ràpita, un dimarts d'agost a les dues.

La imatge és prou clara; aquí hi ha alguna cosa que no funciona com caldria i podeu estar ben segurs que el veïnat s'enfila per les parets.

El problema, expliquen, és molt senzill, fan la recollida a mitjan horabaixa del diumenge quan molta gent encara no ha tret la seva bossa. Les bosses es van acumulant després de la recollida i, en aquest cas, durant el dilluns i el dimarts dematí, i ja ho veis.

Un problema simple no requereix de solucions massa complicades, potser seria suficient amb el replantejament d'alguns canvis puntuals, en el servei de recollida, per evitar una vergonya com aquesta.

Una imatge de Sa Ràpita

No basta voler millorar la imatge de sa Ràpita, sobretot la primera línia, és necessari fer les passes adients per aconseguir-ho i sabent que un poc més enrera segueix sent sa Ràpita.

La fotografia il·lustradora és d'un indret qualsevol. Les branques dels ullastres i de les mates es mesclen amb qual·sevol casta d'herbes i amb les restes de la poda de qual·sevol veïnat. Si a tot això hi afegim un parell de viatges d'escombres mig enterrats, alguna bossa de fems i ho multiplicam per un nombre ben considerable de solars que es troben en les mateixes circumstàncies llavors tendrem l'escenari apropiat per a la proliferació del ratur i un focus constant de perill d'incendi.

Un zero per als veïnats desaperseus i un zero per a l'Ajuntament, entre uns i l'altre heu fet possible aquest mer·der!

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

SERVEI OFICIAL MICHELIN
Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 • CAMPOS

BUGADERIA

TINTORERIA

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 · 07630 CAMPOS · TEL. 65.25.27

Ressò entrevista Tomeu Pizà i Celso Calviño, autors del llibre *El batalló de Campos*

**"Cap dels que hem entrevistat, ni d'un bàndol
ni de l'altre, guarden cap tipus de rancor"**

Amb motiu de la passada fira de maig, va tenir lloc la presentació del llibre *El batalló de Campos*, que analitza la història del Tercer Batalló durant la Guerra Civil. D'aquesta notícia en vàrem donar compte en el seu moment. Però ara hem volgut xerrar amb els seus autors, el campaner Tomeu Pizà i el llucmajorer Celso Calviño perquè ens contin algunes coses més sobre el procés de gestació d'aquest llibre.

— Com se vos va ocórrer escriure aquest llibre?

Celso.— Des de jovenet havia tengut interès per tot el que fa referència a la Guerra Civil, ja que sentia contar-ne anècdotes als dinars de matances i a mon pare. Així que un dia vaig començar a investigar sobre els batallons mallorquins en general.

Tomeu.— Jo som molt afeccionat a la història. El tema que més m'interessa i al qual m'hi he dedicat durant molts d'anys és la prehistòria. Degut al meu estat de salut que fa que no sigui gaire recomanable els esforços físics vaig decidir treballar el meu segon tema preferit, la Guerra Civil. Per eliminació vaig triar el Tercer Batalló. Hi treball des del mil nou-cents noranta-u, però fins que vaig conèixer en Celso no m'havia plantejat escriure'n cap llibre. Jo el que volia era viure el Tercer Batalló, sentir-me del Tercer Batalló, ja que de totes les unitats que anaren al front, aquesta fou la que tengué més soldats campaners i més baixes camperes i també la que va estar més temps a Campos i de la que més soldats festejaren i es casaren amb camperes. Per això es coneix popularment com el batalló de Campos.

— Com vos vàreu conèixer?

Celso.— Jo anava investigant per Llucmajor i anava xerrant amb un i altre. Alguns em deien que hi havia un campaner que també els havia visitat.

Per altre part jo havia escrit un article sobre els carabinieri a la revista *Historia y Vida*, amb el que havia entrat en contacte amb Carlos Engel, el millor especialista sobre documentació republicana de la Guerra Civil. En Tomeu també el coneixia d'intercanviar-se correspondència. N'Engel va venir a Mallorca, vàrem coincidir tots dos quan anàvem a veure'l. Vàrem parlar del Tercer Batalló i vàrem decidir fer feina plegats. En principi només havíem d'escriure un article a la revista *Llucmajor de Pinte en Ample*, però un moment determinat ens varen demanar que féssim un treball més extens.

— Quin material heu consultat per recollir tota aquesta informació?

Celso.— Jo només havia treballat amb fonts orals, però en Tomeu tenia molta documentació.

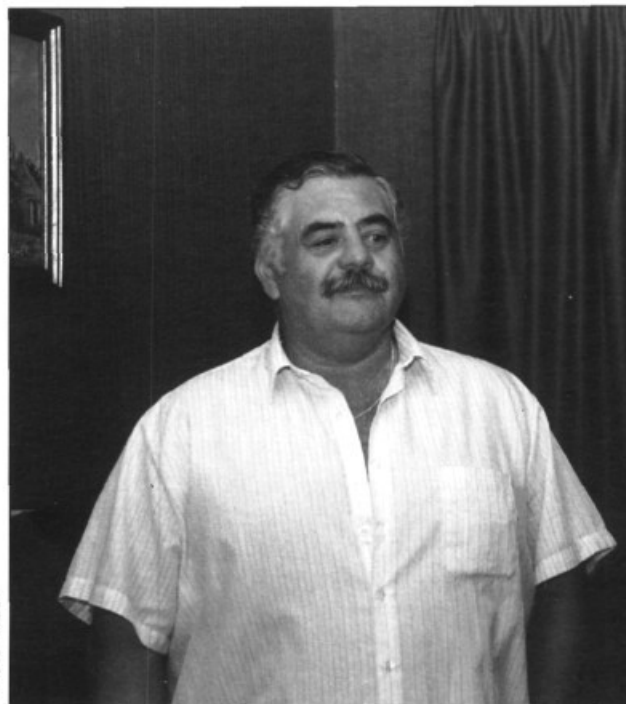

Foto Vidal

— Tomeu i Celso s'han passat moltes hores investigant la història del Batalló de Campos.

Tomeu.— Les fonts orals són la base per arribar a la documentació. Per això he fet més de dues-centes entrevistes a soldats de la part nacional i devers noranta a soldats republicans que varen estar a posicions aproximadament davant el Tercer Batalló. Les fonts orals són molt subjectives, pel que sempre s'han de comprovar. Per això són molt importants les fonts arxivístiques i documentals. S'han consultat els arxius històrics militars de Madrid, Àvila, Segòvia, Salamanca i Guadalajara, a més dels arxius municipals de moltes de les poblacions pels quals va passar el Tercer Batalló. He passat varies vegades per tot l'itinerari que va fer el Tercer Batalló. A redols encara es poden veure les trinxeres. També he visitat els cementiris on hi ha enterrats soldats, com per exemple el de Balaguer, on hi ha les despulles de cinc campaners. En aquesta ciutat vaig poder comptar amb l'ajuda de l'historiador Josep Pla Blanch, que és un investigador molt meticulós.

— Com han reaccionat els protagonistes directes davant les vostres investigacions?

Celso.— Sempre que he anat a xerrar amb la gent he trobat col·laboració. Voldria destacar la informació que m'ha donat el llucmajorer Nicolau Roca, que té una memòria molt bona. Alguns dels que hem consultat ja són morts.

Tomeu.— Hi ha hagut gent que s'ha emocionat i s'ha posat a plorar. N'hi ha d'altres que enyoren que hi tornis l'endemà per continuar-ne parlant i, només un m'ha rebut malament.

— **Podríeu contar qualche fet curiós relacionat amb el llibre?**

Celso.— Vaig regalar un llibre a un llucmajorer i devora ell hi havia un home que em va dir: "Qui és que t'ha explicat tantes coses del Tercer Batalló? Jo hi vaig estar i no m'has demanat res". Un altre dia el vaig tornar topar, em va cridar i em digué: "Me sap greu el que et vaig dir, perquè jo no vaig estar al Tercer Batalló, sinó al Tretzè. Quan ho escriguis vine que t'ho contaré tot". I jo li vaig contestar: "M'havíeu llevat la son per dos dies".

— **No hem volgut demanar-vos per la història del Tercer Batalló, ja que això ja ho conta el llibre, però sí que podria ser interessant que ens en relatàssiu qualche anècdota.**

Tomeu.— Aquest llibre només és un petit resum de la història d'aquesta unitat així que podríem contar moltes coses que no hi figuren.

Hi havia un sergent que no podia sofrir un soldat campaner de cap de les maneres i no desaprovava cap ocasió per fer-li qualche impertinència. Per venjar-se el soldat, ajudat per d'altres companys, es va dedicar a caçar polls i després de fer-los patir gana dos dies els amollaven damunt el sergent quan dormia. El sergent se despertava per les picades i els havia de caçar d'un en un per poder tornar a dormir.

Una altra anècdota és el menú del sopar de la nit de Cap d'Any de 1937 dels oficials, que havia estat preparat per un cuiner campaner, en Bonaventura Guimó. Menjaren "ensaladilla fascista (abans russa)" i els grans de raïm en realitat eren unes pilotetes de farina, ou i canyella.

De totes formes, el millor que va tenir el Tercer Batalló, el que li va donar la seva singularitat va ser que va tenir una banda de música.

— **Com pensau que es sentia la gent que tenia una ideologia republicana però havia de lluitar al bàndol franquista?**

Celso.— Al Tercer Batalló hi havia representades totes les ideologies.

Tomeu.— La Guerra Civil va ser més geogràfica que ideològica. Molta de gent va canviar d'ideologia al llarg de la guerra. Uns altres es varen passar a l'altre bàndol, però no sempre per motius polítics. Moltes vegades era per qüestions personals.

— **Creis que llibres com el vostre poden ajudar que la gent no obli i no es tornin repetir fets tan dramàtics com aquells?**

Celso.— De totes les persones que he entrevistat no n'he trobat cap que guardi odi ni rencor, ni d'un bàndol ni de l'altre. El perill està més en alguns sectors de gent jove que no ha viscut aquests horrors.

Tomeu.— Per posar un exemple vos contaré que el campaner Bernat Rosselló Pons va rebre una ferida a Almodèvar. Una bala li va travessar el tòrax. I em va dir "m'agradaria trobar el que em va disparar perquè el convidaria a sopar i li demostraria que no li guard cap ran-

cor".

— **Quines ajudes heu rebut per poder fer aquest llibre?**

Tomeu.— Per la feina de recerca cap ni una. L'edició del llibre ha estat subvencionada per l'Ajuntament de Campos.

— **Hi ha gent que troba que està molt bé que l'Ajuntament vos hagi editat el llibre, però no està d'acord que la subvenció anàs a càrrec del Pla Pilot de Normalització Lingüística. Que en deis d'això?**

Celso.— Dins la normalització lingüística hi cap perfectament l'edició de llibres. Crec que se n'editen massa pocs. Trob que els ajuntaments haurien d'ajudar més a l'edició de llibres en català i també que haurien de dedicar més doblers a la normalització lingüística. A Llucmajor abans l'ajuntament ajudava molt als editors, però ara res de res.

— **Voldríeu afegir qualche cosa per als lectors de Ressò?**

Tomeu.— Aquest llibre ha estat el primer que s'ha fet sobre la història dels batallons mallorquins durant la Guerra Civil. Fins ara s'havia escrit molt sobre el 36 i molt poc sobre la resta de la Guerra Civil. Hi ha un buit molt gros sobre l'economia de guerra, la vida quotidiana als batallons,...

Per altra part voldria dir que nosaltres continuem les nostres investigacions. Jo segueix treballant sobre el Tercer Batalló, ja només em manquen algunes comprovacions. Amb dos o tres viatges a la península ho tindrè tot llest. En Celso orientarà la seva recerca cap al Desè Batalló, el batalló ciclista. Demanaríem als que tinguin informació sobre qualsevol d'ambdós, que es posin en contacte amb nosaltres.

*Jaume Lladó
Magdalena Tomàs.*

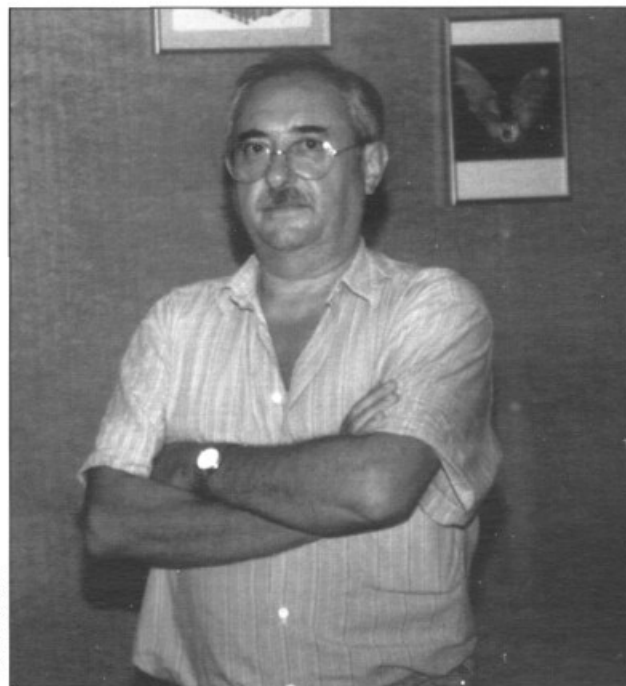

Foto Vidal

— *"Les fonts orals són la base per arribar a la documentació. Però són subjectives i sempre s'han de comprovar"*

Recordança i enyorança, el combat continua

Un any sense en Damià Huguet, *Canova*

Pel juliol ha fet un any. Qui ho diria?

Expressions tan mediterrànies que interrogant afirmen tantes coses eren les que agradaven a en Damià. En Damià *Canova* figura alta i esquifida, més al final per la inoportuna i impertinent malaltia, és (perquè continua viu dins la seva obra, literària o no) un mediterrani humanista. Un home que ho comprèn tot en la seva justa mesura. Però s'acosta a allò més propi, més illenc i s'endinsa profundament dins el llenguatge i dins tota forma d'art i llenguatge (preferentment la poesia i la lletra). Home de lletra, però sense eufemismes ni circumloquis. Home de poble, de tabac, de cassalla, de claror i bla-

vor, de llum i de sol, de taperera i de pols, de ferro i de ciment, de suor.

És just, justíssim, l'homenatge que enguany t'hem preparat a Campos. Encara que no l'hagis ni demanat, ni cercat ni agombolat. L'OCB de Campos té amb en Damià Huguet un tresor a mantenir... viu i actual.

Un ho veu clar i llampant quan s'atreveix amb la teva literatura (que no és tota l'obra) perquè allà hi podem sentir els batecs del teu cor com quan n'amollaves una de freda o de calenta a la reunió dels dissabtes o d'un dia qualsevol. Quina gran cosa, un qui escriu, deixa indes-

tructibles moltes coses. Per bé que a molts ja els va bé així, a tu no t'hi va. I no vas de berbes, ni de benediccions.

Un any que has callat perquè no t'han fet pessigolles ni t'han posat l'altaveu ha passat aviat. No debades. Però ara hauràs de tornar a parlar i a amollar-ne de les teves: fites netes.

Si em permetes la llicència Damià, benivolgut, "la resta és literatura".

Una abraçada des de terra endins, des de Ressò.

P. O. V.

DISTRICTE 3

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Igualatori
Medicina General
Pediatría
Ginecologia i Obstetrícia
Cardiologia i Aparell Respiratori
Otorrinolaringologia
Aparell Digestiu
Anàlisis Clíniques
Cirurgia General
Neocirurgia
Cirugia Plàstica i Reparatoria
Nutrició i Dietètica
Dermatologia

A.T.S.
Clínica Dental
Ortodòncia
Implantologia
Psicologia
Traumatologia i
Cirurgia Ortopèdica
Reumatologia
Ortopèdia
Rehabilitació i Pisioteràpia
Atenció primària per a deportistes
Oftalmologia
R. X. Radiologia...

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AGRUPACIÓ MÚTUA - ASISA - IMECO - MEDIFIATC
MEDYTEC - NOVOMEDIC ONCE - PREVIASA - SANITAS - CAJA SALUD - VITALICI...

Plaça d'Espanya, 56 - Tel. i Fax: 12 00 64 - LLUCMAJOR

LLETRES A LA TIETA

Benvolguda tieta; si ja heu recuperat la vista m'agradaria que dedicàssiu uns minuts a llegir aquestes quatre línies. Com era de preveure uns programes tan menuts auguraven unes coques ben grosses, i així va ser.

Ja sé, tieta, que també n'heu rebut un dels altres de programa, un d'aquells que mostren la creu d'en Noreta, i al seu darrera la paret d'una casa que l'Ajuntament mai no havia d'haver perdut l'oportunitat de comprar, una pira-

rada de milions -tantes vegades tudats en altres coses- i molts de romanços feren possible un error que difícilment podrà tenir remei. Ara ens ho han volgut recordar i per això n'han fet portada; coses del subconscient d'algun dels que ja hi eren i que encara hi són.

No va ser portada, tieta, però la foto més comentada dels darrers temps, per la vila, ha estat la de l'amo Cañellas amb el seu missatge Prohens a punt de fer-li una nyifla. La foto es va publicar tot just després d'haver-se lliurat, el primer, d'anar a purgar la seva prescrita malifeta.

No tenc molt clar que no es tractàs d'una foto d'arxiu i feta en motiu d'una altra alegria; qui sap si en el moment de celebrar un ingrés qualsevol, a la presidència de la comunitat, per exemple. Ni vós ni jo, com tants d'altres, haurem d'acceptar la caducitat de les mangarrufes com acceptam la d'un simple iogurt.

Jo encara no he tengut l'oportunitat de passar pel ditxós forat però ara ja començ a tenir-ne ganes. El que més greu em sap és haver de pagar peatge sense haver aclarit si els problemes els tenien els sollerics per sortir de la vall o si els teníem la resta dels mallorquins cada vegada que ens decidíem a anar a comprar-hi les taronges. Ben segur que si a Sóller fossin més que a la resta de l'illa, el peatge no el pagaríem nosaltres. És un poc com allò dels milions (quins milions?) que tampoc no s'ha arribat a saber si eren per a l'anada o per a la tornada. Les paraules màgiques que obrien la cova d'Alí Babà tothom ha arribat a saber quines eren; les paraules que donaren lloc a l'altra cova seran més males d'endevinar.

Hem parlat dels programes de-bon-de-veres, d'aquell que vós i una partida més rebeu a ca vostra i que la gran majoria hem d'anar a cercar -si en volem- a la Sala. Teniu la sort de ser campanera de primera, els que no tenim aquesta sort haurem d'esperar a tornar ser contribuïents per ser com vosaltres, llavors també rebrem aquell full que ens recorda les nostres obligacions amb la Casa de la Vila (de tal dia a tal altra no fos cosa què). Tot arribarà!

I de les festes, tieta, què voleu que us digui de les festes? sorpreses sempre n'hi ha: posen paperins, fan comèdia, amollen coets, hi ha concerts, solen fer els contenidors de fems nets... (els camions de la recollida vessen i no sabem si algú ha dit res); per sobre de tot això enguany n'hi ha haguda una de grossa, a la Sala varen obrir el bossot, s'amollaren de les mans i organitzaren un concert de rock, pagant això sí.

Es comenta que en un principi havien decidit fer-lo de franc, però llavors arribaren a la conclusió que, com que era una cosa dirigida a un sector molt reduït de la població, per no causar greuge convenia que pagassin. Ara es diu si faran el mateix raonament a l'hora de fer segons quins dinars i si realment paga el que diuen que paga, pagarà dels seus per no ofendre ningú, s'entén.

Res, tieta, pagades les mil cinc-centes tothom content! els joves són bons de conformar. Per veure'ls xalets els basta l'alegria dels seus pares i padrins quan van a veure na Jeanette, en Miki o Samba Brasil sense gastar ni un cèntim, el que més els agrada, però és haver de sentir que són uns mans foradades, que tot ho foten i que quan jo era com tu...!

El que també ens ha arribat aquestes festes és el pavelló polisportiu cobert, tant de temps amb les claus preparades sense tenir on obrir i aquesta vegada que hi havia un lloc per obrir el que no trobaven eren les claus. Tot es va arreglar, panys i claus i "ja ho hem aconseguit", paraules memorables que suposen el sus a un camí que no sabem on ens durà però que, per suposat, haurà de ser a un lloc ben digne.

El que es manté en el seu lloc, tieta, és el de les bossetes, viatges no n'havia fets tants mai -ni quan hi havia el tren!- sempre poca cosa, però sempre sempre. Ara comencen a dir-li "en mil cares" i li atribueixen una frase que si no és seva, li escau: "un ca que xupa un os no engraixa, però tampoc no es mor de fam". Als seus dos "partenaires" els agrada més la popa i si se poden omplir la boca no espipellen.

Idè sí, ja ho veis; tornam a ser al cul de sac de sempre, l'estiu ben haviat serà un record, com ja ho són les festes. No sabem què és veritat i què és ficció; si els esportistes fan de cafeters, els cafeters que facin l'esport i si no ens podem fiar dels de confiança sempre ens queden els contraris. En les coses de viure dos i dos segueixen sense fer quatre i que per molts d'anys sigui així i que tots ho poguem veure!

Una forta abraçada i a reveure!

PD. Ah Tieta! Amb això de la pancarta no hi penseu més, una "ninada" i poca cosa més.

Plataforma de Mallorca en contra de l'Autopista de Migjorn - Llevant

El passat 30 de juliol al puig de Monti-Sion la Plataforma de Mallorca va presentar un Manifest en contra de l'autopista de Migjorn-Llevant.

En la roda de premsa hi participaren Llorenç Ferragut en representació del GOB, Jeroni Vidal en representació de la Plataforma de Felanitx, Jaume Lladó Jaume de la Plataforma de Campos, Gabriel Mas de la Unió de Pagesos i Josep Capó, secretari general de la PIMEM.

Els membres de la taula a més de deixar ben clara la seva postura en contra de l'autopista posaren de manifest una sèrie d'arguments que haurien de contribuir a fer-la innecessària i a promoure el debat que d'una vegada per totes ha de servir per fixar les línies del model econòmic que volem per la nostra terra sense qüestionar el futur.

El representant de la PIMEM entre d'altres aspectes va destacar la necessitat de fixar el model econòmic que es vol per a Mallorca. Josep Capó va dir que "PIMEM no vol 50.000 milions per seguir destruint territori" i de les seves paraules també se'n poden destacar aquelles altres que venien a dir que a Mallorca no es perdrien aquests mils de milions de pessetes si no es fes l'autopista sinó que ja en deixam de rebre cents de mils de milions per no tenir una autonomia.

El representant de la Unió de Pagesos va manifestar que si des de Madrid el que realment volen és donar-nos 50.000 milions que ens els donin però no per fer el que ells vulguin (l'autopista, en aquest cas) sinó pel que realment necessitam. També va posar de manifest que com que la vida d'un polític és més curta que la d'un pagès han de fer moltes coses en poc temps sense poder pensar si són les realment convenients o necessà-

— Llorenç Ferragut, Jaume Lladó, Josep Capó, Gabriel Mas i Jeroni Vidal.

ries. Els pagesos s'ho rumien més.

Altres arguments exposats foren la necessitat de rompre amb la macrocefàlia que Ciutat exerceix sobre la resta de l'illa i en la necessitat de dissenyar un model comarcal. També un argument exposat va ser que s'ha d'arribar a un model de desenvolupament realment sostenible.

Un dels objectius que es planteja ara la Plataforma de Mallorca contra l'autopista és arribar als altres pobles no afectats per aquest projecte.

En el Manifest presentat es fa palesa la imprevistació que envolta aquest projecte que costaria uns 500 milions i 10 hectàrees per quilòmetre. A part, suposa la fragmentació de l'espai rural, la destrucció de zones forestals i d'altres hàbitats en general, la potenciació del cotxe com a únic mitjà de transport possible, les nefastes conseqüències per als petits i mitjans comerços de tota la zona afectada, el foment del monocultiu turístic. Així mateix es posa en dubte que els quilòmetres d'autopista existents

puguin ser un índex de modernitat real si així romp amb les característiques pròpies d'una illa com Mallorca.

Acaba proposant una sèrie d'alternatives: descentralització dels serveis i equipaments, millora de la xarxa de carreteres, desdoblament de les vies que ho requereixin, millora del transport públic i, de manera general, la urgència d'un pla d'ordenació territorial i de transport.

I snop

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA
MALLORQUINA

MENJAR PER ENDUR-SE'N

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras.

Tel. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

NACIONALISTES DE MALLORCA

El passat mes de juliol es va celebrar una sessió extraordinària del Ple de l'Ajuntament. Dels punts que formaven l'ordre del dia en volem destacar un que feia referència a l'**Aprovació Provisional del Pla parcial d'Ordenació del sector THM-II-"Son Durí II"**.

La importància del tema tractat és òbvia; pot suposar la primera urbanització de caire hotelier del terme, afecta unes quaranta quarterades i la població prevista és d'unes 1.600 persones.

La tramitació de l'expedient va començar el passat mes de febrer amb l'aprovació inicial -per part del Batle- tot i haver-se detectat distintes deficiències en la documentació presentada, les quals s'havien de subsanar abans de l'aprovació provisional pel Ple, tema que ens ocupa i que passam a comentar.

Durant el període d'exposició pública no vàrem presentar cap al·legació, pensàrem que l'informe de l'arquitecte municipal era prou clar, motiu pel qual esperaríem a manifestar-nos després de la subsanació de deficiències.

En la revisió que férem del nou expedient format poguérem comprovar com les deficiències s'entenen subsanades però, almanco una, s'havia solucionat modificant una part important del Pla Parcial: el primer document contemplava el rec de les zones ajardinades (moltes si tenim en compte les dimensions de la zona afectada) amb l'aigua procedent de la depuradora de sa Ràpita. Aquest aspecte ens semblava ben positiu i també era destacat en el preceptiu Estudi d'Impacte Ambiental. L'arquitecte posava de manifest la necessitat d'acreditar la Concessió Administrativa de les aigües depurades i, en comptes de presentar

aquest document, es va optar per eliminar l'ús de les aigües depurades per regar (sembla que les aigües han de ser pel Camp de golf de sa Vinyola i no n'hi ha prou per als dos projectes). El canvi introduït hauria de suposar un canvi en l'Estudi d'Impacte Ambiental (cosa que no ha succeït) i llavors en el conjunt del Pla Parcial.

Durant el plenari -a part de destacar el fet esmentat- posàrem de manifest altres qüestions que haurien de determinar el sentit del nostre vot:

1) Manifestàrem el nostre desacord amb l'informe de l'arquitecte municipal quan diu com a conclusió: "resulta que es poden entendre subsanades les deficiències comunicades". Pensam que cal una exposició ben clara: les deficiències s'han subsanades o no!

2) Segons declaracions del Batle, prèvies al Ple, les obres haurien de començar ben aviat. Tanta rapidesa ens va dur a demanar si l'aprovació del Pla Parcial incloïa l'aprovació del projecte d'urbanització (mutis del Batle).

3) L'augment de la població de sa Ràpita, en 1600 persones, i sabent que s'hauran d'abastir d'aigua potable de la xarxa existent, suposa un increment important del consum. En relació a això demanàrem si la infraestructura existent podria suportar aquest major consum i qui es faria càrrec, en cas de ser necessari, de les obres d'ampliació (mutis general).

4) El Pla Parcial fa referència als acabats exteriors dels edificis però sense determinar criteris i només recomanant l'harmonització amb el medi ambient. Creim que en un projecte d'aquesta magnitud les condicions han de ser ben clares des d'un principi. No ens agradaria trobar-nos, per exemple, amb un conjunt d'edificis de distints colors (cosa per altra banda ben freqüent). (Ningú no diu res)

5) Que quedi ben clar amb quina aigua es regarà i d'on arribarà(...)

L'única intervenció del Batle va ser per dir que res del manifestat pel nostre portaveu tenia relació amb el que s'havia de votar i que si

bé el PSM tenia dret a demanar el què volgués, ell (el Batle) podia contestar o no.

Davant l'actitud de menfotisme, de prepotència i de desconsideració, mostrada pel Batle, decidírem votar en contra. Aquest vot en contra s'ha d'entendre com un vot en contra de determinades actituds totalment fora de lloc, i contra un equip de govern que permet l'aprovació d'un Pla Parcial el contingut del qual no es va debatre. Una vegada més s'ha posat de manifest que la gran majoria dels regidors no es miren els expedients dels acords que llavors no tenen cap mania a votar.

Per acabar una referència a una notícia apareguda en premsa i, segons la qual membres de l'ajuntament campaner començaven a mostrar la seva preocupació per l'augment del consum d'aigua potable. Això passava una setmana després del ple esmentat en una reunió de la Mancomunitat de les Aigües. Ens demanam a què era degut el seu continu mutis només un dies abans i en aspectes que tenien com a protagonista el tan preciat líquid.. si qualcú entén res i ens ho vol explicar ens farà un bon favor.

Salutacions per a tots i fins a la pròxima.

Grup Municipal Nacionalista-PSM. Ajuntament de Campos

Domàs

teles, tapisseria, decoració,
llistes de noces

Carrer Santanyí, 47
Tel. i Fax (971) 65 08 63
07630 CAMPOS (Mallorca)

El Rei regna

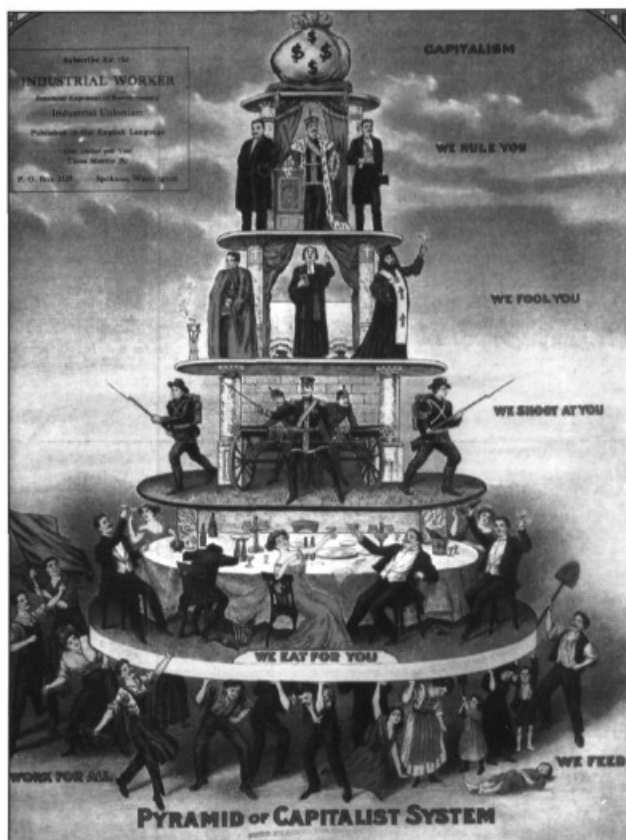
A l'escola ens ensenyaren que a Espanya, temps enrera, mai no feia fosca molt abans de la invenció de l'electricitat perquè érem un "Imperio" tan gran que no s'hi podia mai el sol. Ens explicaven heroïcitats de grans monarques com en Fernando i na Isabel, Carlos III -que després donaria nom a un conyac-, Felipe II, Isabel II... tots exemples de virtuosisme: honor patri, ànimes gairebé ultraterrenals.

És curiós, en estudiar història quasi mai no s'arriba a fer especial incís, per manca de temps, per mala programació, en la modernitat i la contemporaneïtat. Si bé és inevitable explicar la Revolució Francesa no es fa amb suficient detall com per recordar que quan Lluís XVI, descendent del Rei Sol, pujà al patíbul per ser executat devia anar del cos i que la sang que vessà el seu coll guillotinat per la llavors recent inventada guillotina, la seva sang era tan vermella com la de qualsevol parisenc moridor de fam.

Els reis són persones humanes i aquí comença i acaba el respecte que mereixen. La vertadera noblesa és l'ètica i no la dels arbres genealògics.

Què dir dels retrats de Goya o Velázquez, aquelles cares que parlen tant de curtor, de patiment, de supèrbia? O més envant Alfonso XIII, un dels pioners en la producció de pel·lícules pornogràfiques... el Duque de Feria. En què s'ha convertit la casa real britànica? Són gent que per fetixisme social es té com a important. Aquests dies la família real espanyola gaudeix de la part mallorquina d'unes vacances que crec que duren tot l'any. Feines de representació? Que no facin rialles perquè mentrestant molta gent fa l'ullastre esbrancat, talment aquest estiu amb picapedrers fent feina a trenta-vuit graus dalt d'un terrat amb un sol que torra el cul de les llebres tant si és de l'imperio com si no.

Des de dalt aquesta teulada es veu el mar i un vaixell que hi navega. És el rei tot gojós, un Neptú damunt les ones... a qui la barqueta ja no li és suficientment lluenta. A Mallorca hem d'estar orgullosos de la seva realíssima presència. És una generositat de part seva que vengui amb la família. Si el rei no atura aquesta proposta dels empresaris i banquers d'adquirir-li un iot quan sap ben cert que són doblers moguts sucant l'ani-

meta dels qui bestreuen perquè els jornals no basten per fer-se una casa digna...

Si Cap Pinar esdevé una residència per gent d'aquesta... Si seguim bavant i suant per aquesta gent... Curtor de gambals!!!

Es Bou Renego

Estació de Servei Campos, C. B.

**Obert 24 h. Autoservei
Benzina sense plom**

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

RISKOL **DISSENY I RETOLACIÓ**

Joan Miquel Llull Martínez

Ctra. Santanyí, 18. - Tel. i Fax 65.21.97
07630 CAMPOS (Mallorca)

PRODUCTES **ADROVER**

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

Lectures d'estiu

És freqüent que una de les preguntes que a un li fan en venir vacances és la de, quin llibre llegeix? quina obra literària ha estat la més plaent? Fins i tot se'n treuen conclusions d'aquestes lectures.

Jo -que no faré gala de les meves lectures, perquè no toca- avui recomanaria llibres relacionats amb matèria religiosa. Em direu, quin horror! quin avorriment! De cap manera puc admetre-ho perquè la temàtica religiosa -o espiritual, o teològica- no és de per si avorrida. Hem de cercar ... i trobareu. Tastau i veureu, que ho és de bo! Les paraules manllevades de l'evangeli vénen perfectament bé. Si cerquem podem trobar, dins el camp religiós, llibres magnífics.

O és que no val la pena llegir i rellegir algun llibre Bíblic (per exemple us recomanem el *Llibre de l'Eclesiastés*, el de *Salms*, el de *Proverbis*), tres oportunitats que ens dona l'Antic Testament. Certament, us recomanem, la versió catalana i concretament la de Monserrat o la coedició d'editores catalanes. Fixau-vos poc a poc en les paraules, en la poesia, en la simbologia ("tastau i veureu ...")

Un altre gènere que avui no té premsa, ni tan sols, són els Escrits de Sants, Vides de Sants, etc. Avui us recomanem un llibre, històric, magníficament escrit i traduït *Benet, l'home de Déu. Diàlegs*, per Sant Gregori el Gran. També en edició catalana de Publicacions de l'Abadia de Montserrat. És una edició popular a cura del Monjo Bernabé Dalmau. Una introducció rodona que ens presenta el valor **actual i perenne** del Sant Abat. És clar que el benedictí és un bon fill espiritual de Sant Benet.

Finalment i per avui vull passar a la literatura més actual,

més punyent. Que, en definitiva, per l'autor -un capellà en exercici- i pel temes que tracten ben bé es poden englobar dins la temàtica religiosa. Es tracta de dos llibres de Mn. Jaume Santandreu *El sexe del profeta* i *Encís de minyonia*, amb característiques autobiogràfiques i vivencials. Un capellà atípic i una situació atípica.

Han estat glosats per un altre capellà, Mn. M. Parets, que n'ha parlat i cantat les excel·lències. No som jo qui per desdir ningú ni tampoc per conferir autoritat alguna a cap d'aquests llibres que he exposat i recomanat. Senzillament, dir-vos que la lectura -en català- de temàtica religiosa potser entretinguda i actual, relaxant i punyent alhora, lectures que ens faran el bé d'ésser i pensar.

Ah, finalment, desitjar-vos bones vacances, si en teniu, i que no us empatxeu de l'anomenat P. Apeles, showman de televisió. Un home així no mereix ni que hi perdem dos segons.

S'esquella.

Catalina Ginard

Boutique

Creu, 2 - Tel. 65.27.36 - Tel. Particular 65.20.81

07630 CAMPOS

Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.03.53

07630 CAMPOS

SALVÀ - CLADERA, S.L.

FUSTERIA

S'Adoberia, s/n. (Trevesia)

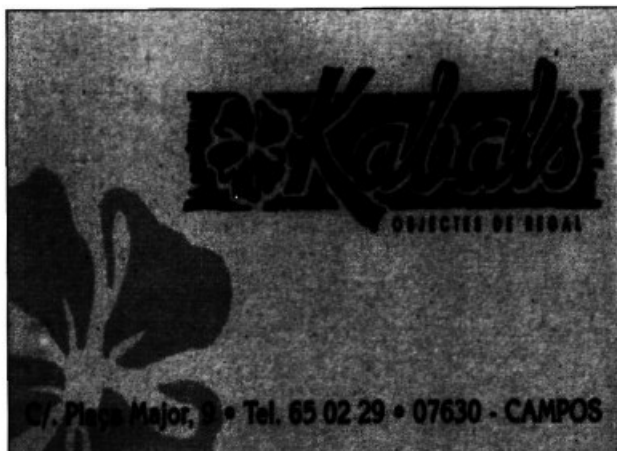
Tel. 66.18.04

07260 LLUCMAJOR (Mallorca)

Pintures Recó

Vàzquez Mella, 2 Tels. 650704 - 650205 CAMPOS

27. Plaça Major, 2 • Tel. 65 02 29 • 07630 - CAMPOS

Declaració Universal de Drets Lingüístics (VI)

A l'article 4.1. del **Títol preliminar**, d'aquesta part són els comentaris que hem fet fins ara, podem llegir: *Aquesta Declaració considera que les persones que es traslladen i s'estableixen al territori d'una comunitat lingüística diferent de la pròpia tenen el dret i el deure de mantenir-hi una relació d'integració. La integració s'entén com una socialització addicional d'aquestes persones de manera que puguin conservar les seves característiques culturals d'origen, però comparteixin amb la societat que les acull prou referències, valors i comportaments per a permetre un funcionament social global sense més dificultats que les dels membres de la comunitat receptora.* I això és més o manco el que ha passat a Campos, amb les persones que s'han traslladat d'una altra comunitat lingüística diferent, com és la castellana. Aquestes persones s'han integrat, sense perdre de vista les seves característiques culturals d'origen, però hem de tenir en compte que el que ha passat a Campos no ha passat igual a poblacions amb més gran nombre d'habitants, a poblacions turístiques costaneres o a les ciutats. És el cas de Felanitx, on s'ha arribat a dividir una processó de Setmana Santa en dos grups, culturalment diferenciats; és el cas de Calvià, zona turística, on no saben ni que aquesta illa té una població autòctona, amb una cultura pròpia d'una antigor de més de set-cents seixanta anys; és el cas de Palma on ja hi ha membres de la comunitat receptora

que han bandejat la cultura pròpia, i molt més la llengua. Això ha suposat un camp abonat perquè la comunitat lingüística traslladada s'hi sentís com en una zona verge, que es va a colonitzar i on un s'hi estableix, sense notar cap variació del lloc d'origen d'on provenia.

I la llàstima és que les pautes socials de la nostra societat no les marquen llocs on s'hi ha actuat com calia, sinó els grans nuclis de població i molt especialment, la nostra ciutat, Palma. La Declaració Universal de Drets Lingüístics, en canvi, dona la raó al comportament lingüístic i cultural d'un poble com Campos, que ha seguit les pautes de la majoria de pobles del món, i la lleva als altres nuclis citats. La nostra tasca és estendre el nostre model i no deixar-nos imposar l'altre.

Al 4.2., llegim: *Aquesta Declaració considera, en canvi, que l'assimilació, -entesa com l'aculturació de les persones en la societat que les acull, de tal manera que substitueixin les seves característiques culturals d'origen per les referències, els valors i els comportaments propis de la societat receptora- en cap cas ha de ser forçada o induïda, sinó resultat d'una opció plenament lliure.*

En aquest aspecte ha passat un fet curiós, en gran part l'aculturació ha estat soferta més per part de la comunitat receptora, que per part de la comunitat que s'havia traslladat. Si deixam de banda aquest aspecte negatiu que hem citat, s'ha de dir que en cap cas no hi hagut assimi-

ció, i que la poca que hi ha hagut ha estat totalment lliure. Queda clar que hi ha hagut gent procedent de la comunitat lingüística anglesa, que ha manifestat haver viscut durant cinc anys a Mallorca, sense haver hagut de menester altre idioma que l'anglès, no hi hagut assimilació, però tampoc integració. Persones de la comunitat lingüística àrab, no han tengut cap problema per seguir amb les seves pràctiques de la religió musulmana, i familiarment també han seguit relacionant-se en la seva llengua, i si s'han integrat a una comunitat lingüística, ha estat a la castellana. No ha funcionat com a element integrador la comunitat lingüística catalana.

La mateixa comunitat lingüística castellana traslladada no ha tengut necessitat d'integrar-se a la catalana, per tant, no hi hagut assimilació, però tampoc es pot parlar d'integració, i, en tot cas si hi hagut assimilació, ha estat a l'inrevés de la proposta de la Declaració. S'ha anat assimilant la comunitat receptora a la traslladada.

En l'aspecte lingüístic, avui, segurament ja no queda cap catalanoparlant que no sigui bilingüe, és a dir que no domini les dues llengües oficials d'aquesta Comunitat Autònoma, però són molts encara els no catalanoparlants que no fan ni han fet cap passa endavant per dominar la llengua del país que els ha acollit. Tenim molta tasca assenyalada.

Joan Lladonet

30

Clínica Dental i Estètica Infantil i Adults

Dr. Miquel Bennàssar i Obrador

Formació amb títol Universitat del Sud de Califòrnia
Estomatologia general, Ortodòncia, Pròtesi.
Implantaments dentals, Odontopediatria

Dr. Albert Font Juan

Colegiat en ortodòncia per la Universitat de Nova York
IMECO · ASISA · SANITAS · MARENOSTRUM · NOVOMEDIC · PREVIASA

Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)
Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS

TRANSPORTS MESQUIDA

Ronda Catalunya, 9 - Tel. 43.11.05
07630 CAMPOS

Tòpics estiuencs

"Tocs de festa:

Quan ve el juliol, la vinya vol conèixer el sol. És temps de les collites del blat, del mill i de la civada. De les festes i celebracions del carrer, dies de festa major, quan els pobles són una mica folclòrics, amb els seus mercats al mig del carrer, les seves ballades i processons per uns carrers on tot es fa espectacle: les portes de les cases, el color del cel, la gràcia de les finestres, els castells de foc i els seus envelats tips d'alcohol i de xivarri; en un esclat de llum, suor i dansa. És música d'estiu -pel juliol i l'agost, bull el mar i bull el most- és música d'experiències visuals al Maresme, a les festes d'aquests pobles vora el mar.

Josep Fortuny"

No ho sembla, però amb el pas del temps el dies d'estiu i, principalment, les nits d'estiu han canviat, i de quina manera.

Les converses no han variat massa:

- "que si fa una calor aferradissa..."

- "que si els vespres he de dormir en pèl enmig de la casa..."

- "que l'ajuntament no pot acabar de pagar una factura o l'altra..." (bé això és més el nostre pa de cada dia.).

Però els fets han canviat, i molt:

Record que de bon matí senties passar aquelles dones i aquells al.lots i al.lotes que anaven a collir tàperes, i ara ja gairebé no hi va ningú. Ara les primeres veus del matí corresponen en gran part a dones ja majors que han canviat les tàperes per les passes.

No només ha desaparegut la gent que anava a collir tàperes, també han desaparegut els nins i les nines de Campos. Ja no els veus córrer i jugar pel mig del carrer, ni desapareixen a les padrines que els guarden, ni fan trull pel mig del carrer al moment de l'horeta, ... ara estan tancats als camps de concentració.

No m'he errat, no. Sé bé el que dic. La majoria d'al.lots es passen l'estiu anant de tallers educatius i escoles esportives; i sols n'estan contents els pares i padrins, amb el nou model de guarderia estiuenca que els lleva el maldecap dels nins de davant.

I què fan els nins si tenen una estona lliure?. Han tornat uns devots de la comoditat i la majoria troba que si pot estar fresc mirant el televisor no ho paga anar a suar pel mig del carrer.

Uns dels canvis més espectaculars l'han viscut els vespres i les nits: els carrers i els cafès són gairebé deserts de gent que segueix a la fresca. Iddò, què fa la gent?.

Camina. El culte al cos ha fet que la gent dediqui el temps que abans aprofitava per seure vora el portal de casa seva amb el veïnats, a intentar cremar les calories que sobren al seu cos. I els que no caminen, els vespres es dirigeixen al Camp Municipal d'Esports per participar o mirar els diferents tornejos esportius que omplen les nits de l'estiu campaner.

Tot canvia molt. Tant que crec, que difícilment, es podrien escriure unes paraules que parlassin de l'estiu campaner com les que he copiat de la contraportada del disc de la Companyia Elèctrica Dharma, publicat al 1986, L'OUOMBALLA, escrites per Josep Fortuny.

Un moment. Una cosa no canvia gens:

TRAVERSAR LA CARRETERA DE PALMA-SANTANYÍ; fer-ho per devers la Sala quan hi ha els policies locals que dirigeixen el trànsit és molt difícil. Fer-ho per una altre lloc o si no hi ha policia és el títol d'una pel.lícula: MISSIÓ IMPOSIBLE.

S'Òliba

Bar Mercantil

Tapes variades i entrepans

Plaça Creu, 23 • Tel. 65.07.27
07630 CAMPOS

Jaume Vidal Ballester
Treballs de reforma
i connexió de les aigües
residuals i potables.

Carrer 13 s/n. - Tel. 65.24.09
Tel Mòbil. 929.02.06.52
07630 CAMPOS

Matisos
GALERIA D'ART
Obert cada dia inclòs festius
de 19 a 23 h., i a hores
convingudes

Avda. Primavera, s/n.
Tels. 65.50.98 • 65.01.96
COLÒNIA DE SANT JORDI

Els protagonistes de la pel·lícula

Qui diria que el cas del *Túnel de Sóller* acabaria com un film de cinema mut? Un principi, conegut per tots, una trama i un final. Tot mesclat amb ironia, sarcasme, imatges, però poques paraules.

Com a una pel·lícula de Chaplin, veim els personatges, tenen moviment, hi ha accions, però els espectadors hi hem de posar molta d'imaginació i molts de complements.

En el film *Túnel de Sóller i els 4 magnífics* desconeixem moltes coses però hem vist prou bé els actors i les actrius. Apart dels protagonistes finals hi ha tot un seguit d'actors diversos (que hom diria extres, ni tan sols secundaris) però cal recordar: els testimonis: les més de 50 persones que han anat passant per la Sala i declarat, sota promesa de **dir veritat** sobre tot el que sabien. Testificar en un judici, als Estats Units, és gairebé sagrat. Cap polític, funcionari o persona mantindria la seva honorabilitat pública (ni, per tant, el seu negoci o empresa o professió) si es descobrís que ha mentit en un tribunal.

Aquesta és una de les grandeses del sistema americà, de la moralitat pública i social que aquí no tenim. En la nostra societat mallorquina, illenca, és més fàcil pensar que "els magistrats ja s'ho faran" "els jutges han de ser justs i ha de cercar les veritats". Voldríem creure que això pot canviar. Que el nostre país no confiarà la moralitat social a un grup o al Fiscal o a la Justícia. No diguem ja dels qui confien exclusivament en una o altra televisió o en un mitjà de comunicació determinat. NO.

El resultat del Judici pel cas *Túnel de Sóller* que ha resultat tan incomprensible per alguns i tan confús per gairebé tothom és resultat de totes les proves que s'han reunit al procés i sobre tot dels testimonis (de científics, d'enginyers, d'empresaris, banquers, funcionaris, etc).

Els testimonis, vénc a dir, són també autèntics protagonistes del judici. I per tant, també de la Sentència.

Agradi o no, la sentència, al marge de valoracions, conté una valoració dels testimonis, parteix dels testimonis i en treu ... el que en pot treure, probablement. Encara que alguns possibilistes voldrien que s'hagués anat més lluny i altres més aprop.

Qui no recorda les declaracions a una solemníssima sala, ple de periodistes, de Simon Galmés (ex de la Banca March), de Biarnés (de la Ex Banca Matutes), de Francisca Campaner, Enginyer del Departament de Carreteres, de Pío Tur (ex conseller de Transports), de Pere J. Morey (ex conseller d'agricultura). Com veis hi ha molts d'ex. És clar que són ex de qualche cosa però ara **són altra cosa**.

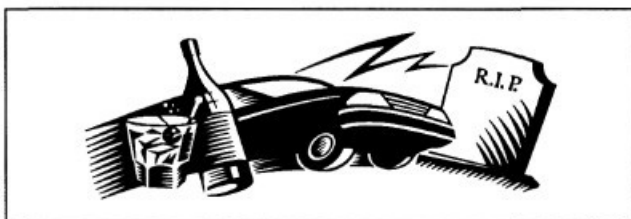
També hem pogut sentir declaracions com les del Sr. Fernández (ex inspector de policia), del Sr. Caldés (licitador de les obres) del Professor González Perea (geòleg) etc.

Reigosa, Capó i Zaforteza, els tres magistrats del Tribunal, s'han vist amb les cares de tots ells. Els han pogut sospesar. Però a les actes, consta el que consta i amb això han hagut de treballar.

Els advocats defensors es queixaven de la premsa i dels mitjans però treballaven de valent amb el cas. El Fiscal Carrau ha complit perfectament des d'una solitud gairebé absoluta tret del suport del Tinent Fiscal Roig. Roman vist per a Sentència ... del Tribunal Suprem.

P. O. V.

32

GA

Gestoria

ADROVER

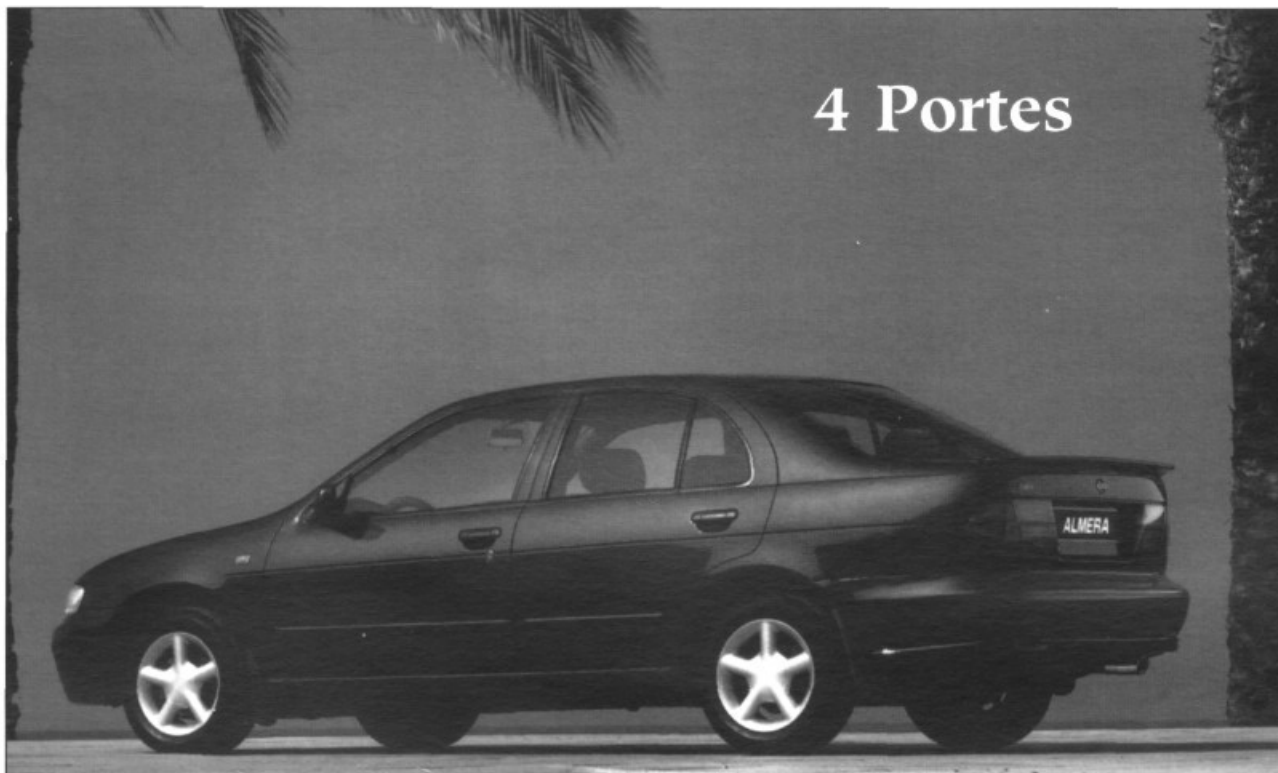
TRAMITACIONS I ASSEGURANCES

Convent, 13 • 07630 CAMPOS
Tel. 65.27.01 • Fax 65.27.00

NOU

NISSAN - ALMERA

4 Portes

33

**EL MIRIS PER ON EL MIRIS
DESCOBRIRÀS UN GRAN COTXE
GASOLINA I DIESEL
DE DE 1.916.000 PTES EN PLA PREVER
HI HA UN ALMERA DES DE**

**1.588.000 PTES.
EN PLA PREVER**

**PLA PREVER
80.000 ptes.**
D'ESTALVI ADICIONAL
SEGONS CONDICIONS DEL GOVERN

P.V.P. Recomanat (IVA, Transport, Nissan Assistance i Descompte Promocional inclòs) a Península i Balears. Promoció fins a fi de mes per a vehicles en stock.

SERENA

**CONDUEIX
I GAUDEIX**

RAFEL POMAR MAS

Historiador Talladas, 9 - Tel: 650783 - Fax: 652258
07630 CAMPOS (Mallorca)

I els campaners que no som com els altres?

Quan m'he assegut dins ca nostra, he mirat el tauló d'anuncis i he revisat les distintes propagandes dels diferents actes de les festes de Campos... molt bé, hi ha activitat, això m'agrada. Seguim col·laborant i encara que en general tenim poca idea del que és una festa, ens rompem el cap per tirar-ho endavant i lluitam amb totes les forces disponibles per aconseguir que els campaners ho passem de conya.

Pero hi ha un cartell que m'ha cridat molt l'atenció, és de color vermell fluorescent i diu el següent:

PLATJA DE CALA SA NAU

Sunflowers

Territorial Pissings

Blues devils

Hijos de Matxín

The post

Tu (acció)

Dijous dia 14-08-97. S'Horta. Felanitx.

Com podeu veure els cartell no és del nostre poble. Uep!

Senyors! Quina punyetera enveja, a una platja tan petita com sa de Cala Sa Nau hi faran una festarra (que la fan cada any) organitzada pel col·lectiu de Rock de Felanitx.

Al manco a Felanitx hi ha gent que empeny, mossega un poc i que aconsegueix que jo sàpiga, muntar un espectacle a la platja de Cala Sa Nau i una altra a S'Arenal de Porto Colom (també crec que a Cala Marçal s'ha fet cosa). Però això no és res, no.

L'any passat jo vaig tenir l'ocasió d'anar i actuar al Roc Xop, sí, així com sona a Cala Agulla (Capdepera) davant unes 2.000 persones a la platja, amb un pinar aferrat i amb una gent molt educada i correcta. I jo deman, que és que nosaltres que tenim Sa Ràpita, Ses Covetes i Es Trenc tan aprop no ho podem fer?

També vaig tenir ocasió d'anar al Concert de "Palabra de Guitarra" organitzat per l'Ajuntament de Calvià a una platja d'allà. Que és que a Calvià estan més capacitats, són més correctes, més fins, més civilitzats, més delicats, pulits i domesticats que nosaltres? I l'Auba de Can Picafort, què? I cercant cercant segur, segur que en trobaríem més.

Jo, i vos dic la veritat, m'he informat un poc, però a l'Ajuntament de Campso m'han dit que hi ha un senyor que viu a Sa Ràpita (no sé qui és) que és un "peix gros" de Costes i que no deixa fer res... pot ser que passi pena i que vulgui tranquil·litat però és que negant una festa a la Platja als campaners ens està insinuant que som rústics, patans, selvàtics, indòmits, bàrbars, incivils, toscos i gamberros.

Si m'han dit mentides i la culpa és de l'Ajuntament el podem tancar i posar-hi coloms (com a Felanitx) o uns altres animals i triarem... per mentiders.

I si la culpa no és de ningú, com sempre, me'n fot... perquè a mi, l'únic que m'empenya de veres, és asseure'm al lloc sagrat de ca nostra i banyar-me les anques quan no hi pens a posar paper.

Miquel Forteza

SANELEC INSER C.B.

Arnau Nigorra i Joan Pomar

SANEJAMENT • ELECTRICITAT

CLIMATITZACIÓ

REPARACIÓ I MANTENIMENT

DE CÀMERES FRIGORÍFIQUES

MAQUINÀRIA D'HOSTELERIA

Tels. 65.07.69 • 908.63.16.73

Carrer Major, 34 • CAMPOS

**BAR
RESTAURANTE
RAN de MAR**

Especialitat en Paella i Peix

Es Murters, s/n. • Ses Covetes (Mallorca)

Tel. 64.09.64

PNEUMÀTICS I SERVEIS

PALENZUELA

**ESPECIALITAT EN PNEUMÀTICS I EQUILIBRATS
DE TURISMES, CAMIONS, 4 X 4,
INDUSTRIAL I MOTOCICLETES**

**Carrer Manacor, 2 - A - Baixos - Tel. 65.00.13 - Part. 65.11.65
07630 CAMPOS**

EL REVELAT DE
LES TEVES FOTOS
A LA TEVA MIDA
I... AL TEU ABAST.

TENIM PER A TU EL QUE CERQUES. SENSE CAP DUBTE.

35

- EL MÉS **RÀPID** PER SI TENS PRESSA. D'AVUI A LES 12'30 PER AVUI A LES 17.
- EL DE **QUALITAT ARTESANA** MÉS EXQUISIDA. Fet al nostre propi laboratori.
- EL DE **QUALITAT INDUSTRIAL** MÉS CUIDADA. Els TOP de Laboratoris Kodak
- ELS DE **MILLOR PRESENTACIÓ** QUE, A MÉS, T'AJUDEN A GUARDAR-LES BÉ.
- EL DE **MILLOR PREU** PER LA QUALITAT QUE OBTENS. Els Stàndard.
- ELS **ECONÒMICS ARCO IRIS**. Però amb la garantia de Kodak.
- LES **OFERTES** AMB ELS PREUS MÉS BOJOS DEL MERCAT. (10 X 15 A 21'50 Ptes. / CÒPIA I 13 X 18 A 45 Ptes. / CÒPIA) Però fet per Kodak.

I, A MÉS

- ELS **REGALS MÉS INTERESSANTS**: RODETS KODAK GOLD, ÀLBUMS DE PELL, CÀMARES, I **ELS MÉS DIVERTITS**: BALONS I MATALASSOS DE PLATJA.

I, SI VOLS L'EQUILIBRI ENTRE TOT AIXÒ DEMANA:

EL REVELAT CLÀSSIC VIDAL

- EL DE **MILLOR STÀNDARD DE QUALITAT** PEL PREU QUE PAGUES. **EXCEL·LENT PRESENTACIÓ I AMB RODET KODAK GOLD DE REGAL.** Només per rodets 135 (24 x 36) de 24 o 36.

CONEIXES UN SERVEI
DE REVELAT
MÉS COMPLET?

Educació i sexualitat (i VI)

Una de les més grans equivocacions que podem tenir els pares i les mares en el tema de la sexualitat és l'engany, no dir la veritat sobre el sexe, tant si els nostres fills i filles ens han demanat alguna explicació com si som nosaltres que hem aprofitat alguna oportunitat per fer-la. I una altra equivocació és, senzillament, no parlar-ne.

Són múltiples els fets traumàtics que ens podrien contar els pares i les mares, els psicòlegs i les psicòlogues, els sexòlegs i les sexòlogues, etc. Fets traumàtics que han marcat la vida sexual d'una persona. Record un d'aquests fets que contava un conseller sexual:

"Un pare que havia vist que la seva cussa blanca estava en període de zel i no volia que quedàs prenyada, havia avisat la seva filla d'uns 8 anys que no deixàs que els cans s'hi acostassin, per impedir que es casassin.

El pare no recordava que encara no havia parlat mai amb la seva filla sobre com es poden concebre els nins i les nines. Només una vegada havien

parlat sobre les besades i les havien relacionat amb el matrimoni.

L'horabaixa d'aquell mateix dia va arribar tota contenta la nina i va contar a son pare que un ca negre havia pujat damunt la seva cussa i que havia vist com se li desorbitaven els ulls.

Davant la protesta del pare, que ja veia cussets clapat per tot el corral, perquè no havia complit la seva demanda d'impedir que s'hi acostassin altres cans, ella li va respondre que havia complit el que li havia manat perquè no havia deixat que s'ajuntassin els morros dels dos animals.

Aquí el pare va comprendre que segons una conversa anterior, la seva filla creia que casar-se era besar-se, i també va ésser a temps de corregir el seu error. Aquell dia pare i filla varen tenir una llarga xerrada."

A vegades, en broma, feim algunes afirmacions incorrectes a les que no donam cap importància, perquè ens pensam que no ens escolten, o que tenen capacitat per entendre el doble sentit de les nostres afirma-

cions. És més difícil per a una criatura entendre un joc de paraules que comprendre com es realitza la concepció.

Sobre el tema de la sexualitat se'n pot parlar molt, i és important que se'n parli ja que el mal que es fa, sempre involuntàriament, moltes vegades és irreparable. Amb aquest escrit acabaré aquesta sèrie d'articles, perquè crec que ja he ajudat a aclarir-me i a aclarir-vos una sèrie d'actuacions bàsiques per no caure en les mateixes equivocacions de sempre, i que pugueu millorar l'educació sexual dels vostres fills i de les vostres filles, perquè en definitiva puguin arribar a ésser persones capaces d'estimar i desenvolupar la seva sexualitat.

Per si de cas existeix algun lector o lectora que creu que li queden moltes preguntes sense contestar, li recordaré que una regla d'or és que quan tinguin algun dubte sobre el tema, diguin sempre la VERITAT.

Joan Lladonet

Motor Ocasión Campos, S.L. **COM**

COMPRA - VENDA de Vehícles d'Ocasión

Tomàs Rigo Viçens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax. 65.24.22
07630 CAMPOS

TALLER

Grupo
VOLKSWAGEN

Toni Ripoll

AGENT OFICIAL

Ronda Jaume II, 55 • Tel. 65.24.76 • CAMPOS

PISCINES I REFORMES S'AIGUA BLAVA

- Construcció de Piscines i Aljubs, sistema de formigó "Guintado".
- Construcció de Pistes de Tennis, Sistemes "Tennis Quick"

ANYS D'EXPERIÈNCIA AVALEN EL NOSTRE SERVEI

Carrer Eivissa, s/n. • 07630 CAMPOS

Tel. Mòbil 908.63.16.58

Sa Joieria

Argenteria i Relotgeria

Taller de Reparació de Joies i Relotges
Restauració i Neteja

Carrer Major, 4 - Local B • Tel. 65.23.78
CAMPOS

Guàrdia Civil, 3 • Tel. 65.34.17
SANTANYÍ

Entrevista a Tomeu Roig, President del C.E. Campos

Quan s'acosta l'Agost els equips de futbol del C.E. Campos ja tornen, o estan a punt, a posar-se en marxa, malgrat no faci molt que acabaren la temporada i nosaltres hem trobat oportú tenir una petita xerrada amb el president del C. E. Campos.

— Tomeu, en primer lloc et voldríem fer les preguntes típiques que es fan sempre i podríem començar demanant-te que ens facis un petit balanç de la temporada.

— Referent al primer equip jo crec que el balanç és negatiu però per una altra part aquesta temporada ens ha servit per adonar-nos que és molt difícil tenir un equip capdavanter a 3ª Divisió.

Pel que fa referència als altres equips jo qualificaria la temporada d'històrica: l'equip de 3ª Regional ha fregat l'ascens; els juvenils han ascendit a Lliga Nacional; els cadets han salvat la categoria després d'un mal començament; els infantils han quedat Campions de Lliga i de les Balears; els alevins Campions de Lliga i Subcampions de Mallorca; l'equip de Futbol 7 semifinalistes de la Copa President. Senzillament una temporada històrica.

— Parlant de l'equip de 3ª Divisió, quins són els canvis i els objectius de cara a la temporada 97-98?

— Les baixes que es produeixen a l'equip són les d'en Pep Ramírez -porter-, Raül i Rubén Olmos, Toni Cantos, Miquel Juan i Paco Ruíz. La baixa de Toni Barceló esperam que sigui momentània. Per una altra banda les incorporacions seran les d'en Toni Martí (Arenal), Loren (Mallorca B), Miki -porter- i Tolo Muñoz (Manacor), Bruno (U.E. Poblara), Pep Casals (Felanitx) i en Mateu Monserrat de l'equip de 3ª Regional. Amb aquest equip intentarem aconseguir els objectius que ens hem marcat: intentar que l'aficionat disfruti amb el joc de l'equip i quedar ben situats a la part alta de la classifi-

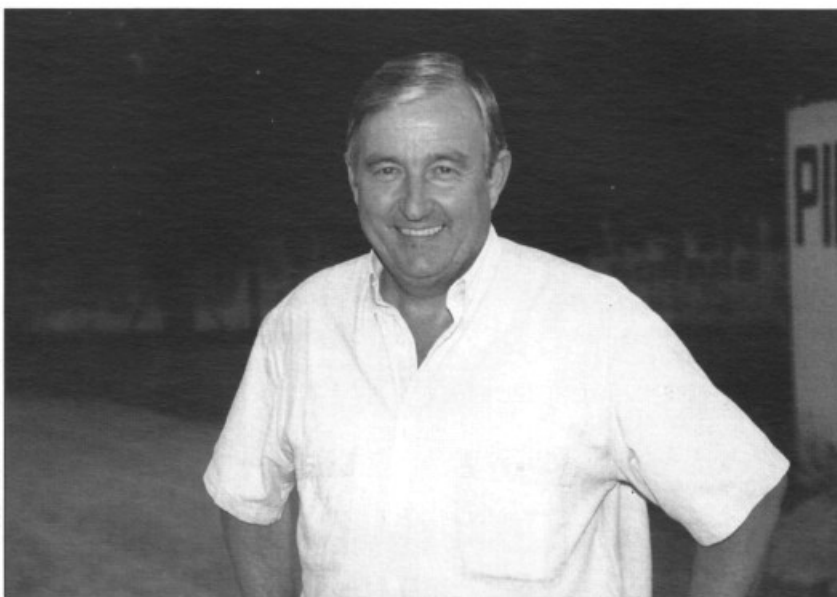

Foto: Esteve Tomàs

— Tomeu Roig està animat per començar la temporada esportiva.

cació.

— Ja per acabar amb les preguntes típiques, quins són els objectius de la resta d'equips per la temporada 97/98?

— Intentar que l'equip de 3ª Regional pugui de categoria i mantenir tots els equips de les categories base, que no és una cosa molt fàcil per a un poble de tants pocs habitants.

— Ara et voldríem fer dues preguntes un poc delicades amb la intenció de donar un poc de llum a certs rum-rums que hem sentit. S'assumeix que l'equip de 3ª Divisió ha de ser competitiu i es necessiten jugadors de fora, però la temporada que ve dos jugadors de fora vendran a jugar amb l'equip de 3ª Regional, i els entrenadors del futbol base van a cercar jugadors per tot.. No és fer un poc llarg, això?

— Jo crec que d'un gra d'arena has fet una muntanya, un d'aquests jugadors de fora fa feina a Campos i viu a Campos i l'altre festeja a Campos, ha demanat per jugar i li han dit que sí. Això és tot el truí que hi ha a 3ª Regional quan a fitxatges.

Pel que fa referència al futbol base és veritat que es va a cercar a algun jugador de fora però també hi ha jugadors que van a provar sort a

altres equips com és el cas d'aquests dos jugadors que van a jugar al R.C.D. Mallorca.

— Hi ha hagut dimissions dins la directiva, i sembla que han estat fruit de les enveges. S'ha trencat la pinya que fins el moment semblava que era la directiva del Campos i han començat les ganivetades?

— No és exactament així. És veritat que hi ha hagut una dimissió, cosa normal en una directiva de més de 20 membres que comencaren fa dos anys i que va cap al tercer. Et puc assegurar que estam més units que mai i que seguirem així passi el que passi.

— Ja per acabar, vols afegir res més?

— Com a president vos vull suggerir, amb tots els respectes, que vos interesseu per tots els equips del C.E. Campos, i quan dic tots també inclueix l'equip de 3ª Divisió, moltes de vegades oblidat immerescudament segons la meua opinió. Gràcies.

Gràcies a tu Tomeu i intentarem tenir en compte el teu suggeriment. Molta de sort per aquesta propera temporada.

Redacció d'Esports

Entrevista a Joan Garau, President del Bàsquet Campos

Joan Garau, així com la seva junta directiva, ha complert un any al capdavant del Bàsquet Campos. A ell varen arribar amb la il·lusió de fer-lo un club gran. De la primera passa que va ser la temporada passada i del que pot ser la que ve hem conversat una estona.

— Quin balanç feis de la temporada passada?.

— És sense cap dubte un balanç positiu. Va ser una temporada d'aprenentatge i la cosa va enfil·lar bé. Vàrem començar a fer equips i fer les bases per tenir un club així com toca i això es pot considerar com a bo. De la temporada passada s'han de deixar de banda els resultats esportius que en principi era el que menys importava.

— Quines són les expectatives per la temporada que ve?.

— Ara es tracta d'anar polint coses. Se tracta d'engrandir el club a partir del que vàrem fer l'any passant. Intentar no cometre errors i anar millorant per fer un club important. Per posar un exemple, els equips ja varen quedar fets a finals de la temporada passada i només falta aclarir detalls; l'any passat vàrem fer els equips a l'octubre, quasi quan començava la lliga. Són mesos avançats i experiència acumulada que ens servirà per fer una temporada millor.

— El pavelló pot ser un factor de consolidació del bàsquet a

Foto: Esteve Tomàs

— La il·lusió no decau en el bàsquet campaner.

Campos?.

— El pavelló pot ser una crida a jugadors que no estiguin decidits. L'augment de fitxes pot ser positiu i pot fer que els equips millorin. Per altra banda, entrenar a dins pavelló és un sistema de feina ara per ara desconegut per a nosaltres. És una altra manera de fer feina més controlada dins un espai obert a tothom. De moment falta concretar moltes coses i no sabem com anirà.

— Quines variacions hi ha aquesta temporada?.

— Ens hem posat en contacte amb un preparador físic. També hi haurà un coordinador per controlar la feina dels equips cada dia, i així con-

tinuar la feina iniciada l'any passat. Quant a la junta directiva segueix igual.

— Quants d'equips hi haurà?.

— Incorporam als que hi ha un infantil i un junior masculí.

— Vols afegir res més?.

— Esper que la gent segueixi donant el seu suport i nosaltres mirarem de perfeccionar la tasca iniciada.

Agraïm a Joan Garau el temps d'aquesta conversa i desitjam tota la sort per aquesta nova temporada.

Redacció d'Esports

Maria Bover Mulet

Tenda 100
i articles de regal

Es graven figures per a noces, batejos i comunions

Carrer Nou, 1 - Tel. 65.05.30 - Campos

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria,

Ceràmica Mallorquina

Carrer, Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

Escacs

Com ja vàrem anunciar, el passat dia 20 de juliol es va disputar el Torneig d'Escacs de Sa Ràpita per equips, aquest any amb una elevada participació (44 jugadors). Hi varen prendre part, a més dels de Campos i Sa Ràpita, gent de Palma i d'Andratx. Precisament aquests darrers varen ésser els guanyadors, seguits per un equip de Palma i, en tercer lloc, pels campaners M.Ollers, G.Manresa, M.Mulet i A.Ballester. La llàstima de l'encontre va ésser les discussions entre uns i altres des de pràcticament la primera partida, provocades per coses sense massa importància però que alguns individus d'aquests de fora es prenen molt seriosament, com per exemple voler fer repetir una partida pel simple fet que una persona del públic hagués avisat de l'acabament del temps de joc. Això, que certament apareix així al reglament, pot tenir sentit en un torneig important, però no a un com el de les festes de Sa Ràpita, on només s'aconsegueix espallar el bon ambient.

També al juliol es jugava a Portocolom un torneig juvenil a vuit rondes on varen participar tres campaners. Cal destacar l'actuació d'en Pau Julià i d'en Bartomeu Rigo, que varen quedar en 5ª i 7ª posició respectivament, mentre que n'Antoni Bonet s'hagué de conformar amb la 17ª, d'un total de 26 jugadors.

Per altra banda, dia 27 del mateix mes es va disputar a Algaida un altre torneig de partides ràpides. Hi varen anar bona part dels millors jugadors de Mallorca i la participació també va ésser molt nombrosa, amb un total de 60 inscrits. En Miquel Ollers i en Guillem Manresa varen

fer un bon resultat, amb 5 punts dels 8 possibles i quedant en els llocs 14 i 18 respectivament, així com també en Miquel Mulet, que amb 4'5 punts va quedar en el lloc 21. Cal destacar també l'excel·lent actuació de n'Antoni Bonet, que va sumar un total de 4 punts, tenint en compte l'elevat nivell de joc. Per la seva part, en Miquel Bonet va fer 3 punts i en Bartomeu Rigo i en Pau Julià només 2.

Finalment, per acabar tota aquesta llista de tornejos d'estiu, només queda recordar que el de les Festes de la Mare de Déu d'Agost es va fer dia 15 a les 18'30 davant el Bar Ca'n Nina.

Damià A. Verger

39

CAMPOS

Escola de Formació Vial

Carrer Plaça, 24 • Tels. 65.29.29 • 908.43.52.33
07630 CAMPOS

TELYCO

LLUCMAJOR

GRUP TELEFÒNICA

VENDA: TELÈFONS FITXES, TELÈFONS INALÀMBRICS,
CONTESTADORS AUTOMÀTICS, TELÈFONS MÒBILS,
ACCESSORIS, CENTRELETES, FAX,
CABINES DE MONEDES

SOL·LICITUTS: LÍNIES TELEFÒNIQUES, CANVIS DE TITULAR,
LÍNIES MULTI-SERVEI, SERVEI TELEFAX, ETC.

LLOGUER: FAX

REPARACIÓ: SERVEI TÈNIC TELYCO, REPARACIÓ, TARGETES ACTIVES
GSM EN GENERAL, INSTAL·LACIONS.

Antoni Maura, 57 - Baixos - 07620 LLUCMAJOR - Tel. i Fax 12.10.83

Sa Pesquera

El més joves també hi tenen cabuda dins el Club de Pesca Campos i també tenen la seva regularitat. Per enguany es va decidir fer una regularitat combinada, és a dir, algunes proves serien de roquer i altres de barca.

La primera prova d'Infantils es va fer dia 22 de juny a les aigües de Porto Petro. Els joves pescadors i pescadores es dividiren en dues categories segons l'edat.

El resultat d'aquestes futures promeses fou el següent:

- Pescadors fins a deu anys:

1r- Toni Salom (10 anys)	710 grams
2a- Antònia Fullana (8 anys)	575 grams
3r- M. Àngel Llompart (10 anys)	510 grams
4a- Ma Ventura Martínez (7anys)	240 grams
5è- Joan Manel Cañamero (7anys)	150 grams

- Pescadors d'onze a quinze anys:

1r- Joan Llompart (14 anys)	675 grams
2n- Miquel Capó (11 anys)	485 grams
3r- Andreu Ginard (13 anys)	440 grams
4t- Miquel Coll (14 anys)	235 grams
5a- Margalida Cañamero (12 anys)	110 grams

I dia sis de juliol tenia lloc una prova puntuable a dues llistes. Per una banda era la segona de la regularitat de barca del Club de Campos i per una altra era la primera amb el Club nàutic de Sa Ràpita.

En el sorteig de la zona de pesca sortí la zona lliure, és a dir que cada un podia anar on volgués. I així, un per aquí i altres per allà, a l'hora de la pesada hi hagué molt de peix damunt la balança. El que més, en Joan Llompart amb 6050 grams seguit de Toni Huguet amb 5660 grams i tercer en Mateu Mascaró amb 4850 grams. A la categoria femenina destacà na Isabel Llompart amb una pescada de 4180 grams.

També hi havia aquest dia una forta lluita per un bon lloc entre els infantils i el resultat fou:

1r- Miquel Capó	5.320 grams
2n- Joan Llompart Gayà	4.270 grams
3r- Miquel Coll	3.110 grams
4t- Andreu Ginard	3.080 grams

Sorprengué a tots els participants una ferrassa que agafà en Joan Mercadal, que pesà 1400 grams. S'ha de tenir una bona pella per coure-la i un bon braç i molta paciència per treure-la de la mar, que això en Joan si ho tengué.

Per la modalitat de Roquer arribà la darrera prova dia 13 de juliol. La zona designada fou Cala Figuera-Sa Paret. El mal temps a la mar va fer que cap dels devuit participants fes una pescada digna. Això sí, algun/a s'endugué un bon pop (una remullada).

La classificació del dia quedà com segueix:

Senior Masculí

1r- Miquel Salom	1530 grams
2n-Toni Lladó	1320 grams

3r- Rafel Cifre	1245 grams
-----------------	------------

Senior Femení

1a - Maria Salas	1630 grams
2a- Francisca Ferrà	910 grams
3a- Francisca Salas	

I una altra Regularitat que arriba a la prova final fou la de barca, dia 27 de juliol, i com l'anterior puntuava a la Regularitat del Club Nàutic de Sa Ràpita. Al cap de la classificació quedaren en Joan Llompart, Tomeu Salas i Toni Huguet amb 4470 grams, 3680 grams i 3560 grams respectivament.

Tot seguit a la prova i classificació del dia, es passà a fer la classificació general i entrega de trofeus en mans de:

Senior Masculí

1r- Joan Llompart	10520 grams
2n- Toni Huguet	9220 grams
3r- Mateu Mascaró	8030 grams
4t- Tomeu Salas	8030 grams

Trofeu Peça major:

Joan Mercadal. Ferrassa de 1400 grams

Trofeu Senior Femení: Isabel Llompart.

Juvenils: 1r- Joan Llompart	7620 grams
2n- Andreu Ginard	6590 grams

Infantils 1r- Miquel Capó	10260 grams
2n- Miquel Coll	5640 grams

I la darrera prova va ser la del Trofeu de les Festes d'Agost, a les quatre modalitats, Roquer, Submarina, Grumeig i Barca. Es tractava de quedar bé davant el poble ja que com sabeu dins el Club de Pesca Campos hi ha pescadors de pobles veïnats que són molt bons amb les canyes, "carretes" i escopetes de caça submarina. Al proper número vos informarem.

Jaume Clar

Ciclos Serra

Reparació i Venda

Provença, 1 • Tel. 65.00.85
07630 CAMPOS

Tour de Campos de Mountai Bike

Ja ha acabat el II Tour de Campos de Mountain Bike. Com s'esperava el guanyador per segona any consecutiu ha estat Rafel Garcias "Ribes" de S'escapada seguit de Sebastià Hisado i Andreu Artigues, sorprenent tercer classificat que a la darrera etapa, pujant a Consolació va destrossar Pep Fernández que li duia 3 segons.

Ja a la primera etapa es va veure que Hisado, que va guanyar la "crono dels dipòsits" no li posaria fàcil a en Rafel Ribes, si bé en Rafel "Reviu" era també un sèrio aspirant al primer lloc.

A la segona etapa (Campos-depòsits-Porreres- Son Amat- Campos) e l grup es va rompre al km 4 i n'Hisado, en Ribes i en Reviu varen arribar destacats, guanyant en Ribes amb autoritat.

La tercera etapa fou novedosa. Una Crono per equips per "Es Ravellar", el primer equip que va sortir fou en Joan, Taller Gràfic, capitanejat per Joan Barceló... que es va limitar a rodar i punt. El segon equip, Can Xim ja va anar més en sèrio, molt ben dirigit per Joan Juan Pons, i a la meitat del recorregut, en Miquel Moreno, Miquel Forteza i Pere Lladonet ja havien destrossat el crono, que cap equip pogué fer millor temps, però la baixa de Pere Lladonet als darrers quilòmetres va significar la debacle final de l'equip que finalment fou quart dels set que hi havia. L'etapa la va guanyar S'Escapada per 5 segons davant Pub Autèntic.

La 4a etapa fou també per Rafel Garcies, que va passar per Son Negre i can Fogarada com un llamp, segon n'Hisado i tercer en Rafel Reviu. Com veis, sempre els mateixos.

La 5a etapa que era a Campos-Consolació va ser tranquil·la, els de davant es varen limitar a vigilar-se i Ribes va deixar guanyar Hisado, el tercer A. Artigues, incommensurable davant l'ascensió va obligar Pep Fernández a baixar de la bicicleta, ja exhaust.

En línies generals, molt bé tot, no hi hagué caigudes considerables, l'assistència en carrera de Joan Minyó, efectiva. Sistema informàtic per Guillem Burguera, ràpid.

Tal vegada, l'únic punt un poc obscur, fou el mateix de sempre, el Director de Carrera Julià i el seu ajudant Biel Mayans que s'equivocaren una vegada i una altra amb el temps dels corredors, per això no hem especificat el temps de les carreres. Esperem que millorin.

Després vàrem anar a sopar i... cap a El Dorado, allà ja no hi havia tanta diferència entre els bons i els no tan bons... Les fotos donen compte d'això.

L'any que ve promet esser (i és mal de fer) millor.

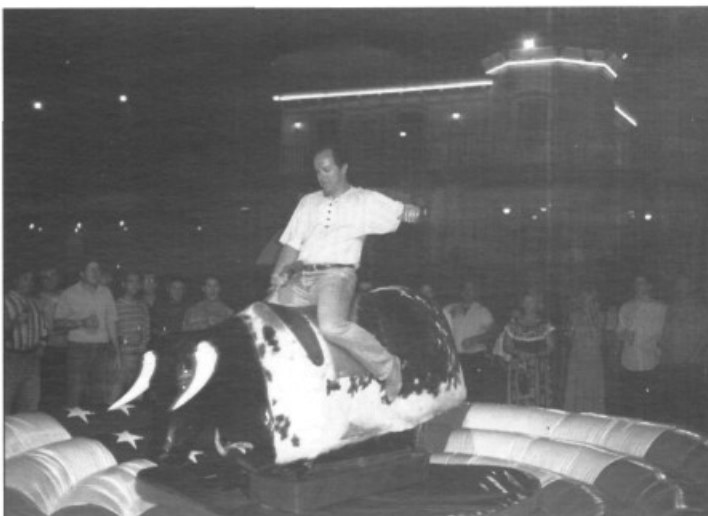
Redacció d'esports

— Tots a punt per començar la prova.

— I aquí, apunt per anar a sopar.

— I... després d'aver sopat.

Foto: I Snop

Foto: M. Forteza

Foto: M. Forteza

Torneig de Fubolet Estiu '97

Un any més el fubolet ha donat el sus a l'estiu.

Tretze han estat els equips que durant un parell de setmanes han disputat un grapat de partits, 15 per a ser exactes, amb l'objectiu d'aconseguir fer-se amb un títol que sembla estar reservat a molt poca gent.

Aquest any foren 3 els equips no campaners que acudiren al torneig. Un torneig que de cada any es sembla més a la competició federada, però sense oblidar que malgrat l'esperit competitiu el millor és intentar passar una estona entretinguda.

El torneig, com cada any, va crear una gran expectació. Expectació que a mesura que passaven els partits feia créixer la tensió a les bandes, una tensió que va estar a punt d'asclatar, amb una desgraciada ajuda de l'àrbitre, el dia de les semifinals, però no passà res.

Pel que fa referència a les semifinals i la final tot fou un reflex del que havia estat el torneig: jugadors amb ganes de no regalar res i que hi posaven tot el que tenien i un poc més i una mica massa de nervis que estaren a punt de fer-ho esclatar tot; però tot tornava al seu lloc un cop acabats els partits, ja que més o manco aviat la gent deixava la ràbia de banda i regnava un cert "bon rotllo".

I pel que fa referència als números foren els següents.

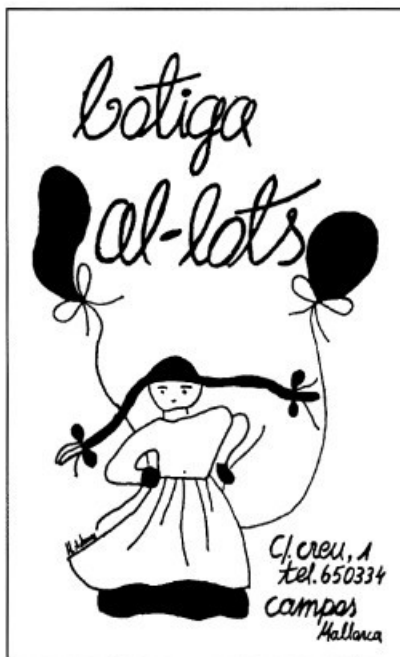
Classificació Final:

- 1.- Sports Campos/ Autèntic
- 2.- Pub S'Amagatall
- 3.- Sopa de Mè
- 4.- Restaurant Bocata
- 5.- Construccions Fervi

- 6.- Can Xim All Blacks
- 7.- Sebastià Pons
Son Toni Amer
- 8.- Pub Districte 3
- 9.- Pa amb oli
- 10.- Can Coronell
Fusteria J. Oliver
- 11.- S'Horta
- 12.- Tomeu Barceló S.A.
Barberia López
- 13.- Bugaderia Cala Murada

I no podem acabar sense dir que el màxim golejadore fou **Tomeu Obrador** (Sports Campos/Autèntic) amb 22 gols, i que el porter menys golejat fou **Silvestre Garcies** (S'Amagatall) amb 14 gols encaixats en 8 partits (1'75 g/p).

L'Ekim'97

SERVEI TÈCNIC FRED - CALOR GUZMAN

Petits aparells domèstics de tota classe

Compra venda de maquinària d'ocasió i Post - venda
OFEREIX ELS SEUS SERVEIS A: SUPERMERCATS, TENDES, BARS,
VAQUERIES, PARTICULARS, ETC...

Santiago Guzman - Carrer Delfín, 24
Tel 989.32.34.18 - Sa Ràpita

RESSÒ

Revista mensual

ANY 10

Agost - Setembre 1997 • N.º 94

Edita: Obra Cultural Balear de Campos

Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinadors:

Montserrat Alcaraz

Pere Ollers

Antònia Sitjar

Esteve Tomàs

Coordinador Esports:

Miquel Oliver Bauçà

Coordinadora Publicitat:

Carme Llaneras • Tel. 65.21.32

COL-LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Miquel Oliver Bauçà

Margalida Ballester

Guillem R. Caldentey

Sebastià Covas

Joan Juan Pons

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Guillem Burguera

Antònia Serra

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Pere Adrover

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Miquel Roig Adrover

Joan Lladonet

Francisca Oliver

Subscripció: 2.750 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar: 300 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

A ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

Portada: Façana del carrer de Ca n'Amer, 2
Casa de ca'n Joan Dameto
Foto: Vidal Campos

Un campaner fa la volta al món en un veler (XIII)

De Port Said a Sardenya

43

Tres hores després de deixar Port Said encara continua aquesta onada tan incòmoda. El vent és del nord-est, fluix. El passadís de boies sembla que no acabarà mai. Ja era el vespre quan vaig estar a prop de colpejar-ne una que no tenia llum. Són de ferro i tenen uns tres metres d'alçada.

Hi ha molts de mercants fondejats. Al vespre el trànsit de mercants és molt intens. Dorm molt poc.

Dia desset d'abril fa quinze mesos que vaig salpar de sa Ràpita. Avui el vent ha rolat i ve del sud-oest a uns vint nusos. Això permet que faci setanta-cinc milles en dotze hores.

L'endemà encara bufa el vent i això va molt bé. El cel es comença a tapar i apareixen els cirrus que, juntament amb altres signes, em confirmen que ve una depressió.

Dia denou som molt a prop de Creta. Faig la volta a la part de Llevant. Encara fa fosca. No fa vent i la mar està molt bé.

Surt el Sol. L'illa té unes muntanyes molt altes, algunes amb neu. Som a unes sis milles d'Atios Nikolaos, el meu destí. De sobte el vent va pujar molt aviat fins a establitzar-se en uns 40-45 nusos. Ve de proa. Arribar fou llarg en aquestes condicions. Pensava que seria difícil amarrar perquè la marxa enrera no anava bé. El fet que preparàs acuradament la maniobra ajudà que tot acabàs feliçment. Però el vent no va minvar gaire i tot el dia va bufar de valent.

Era el vespre quan em vaig despertar. El veler escorava molt i podia escoltar com les ones arribaven fins a la coberta. I estava amarrat! Quan vaig sortir la tempesta havia arribat als 50 i 60 nusos i les ones passaven per damunt el moll. El pal vibrava molt i escorava uns 15-20 graus. Tot el dia fou igual.

Som a Atios Nikolaos més dies dels que vull. El vent sempre bufa fort i no és fins dia quatre de maig que puc salpar cap a Malta. Creta és molt llarga i cal navegar unes vint-i-quatre hores per arribar a l'altra punta. Naveg a prop de la vorera.

És un dia d'estiu, poc vent i la mar molt bé. Admir aquesta illa mediterrània, la respect, l'entenc.

Ve el vespre i sé que no dormiré gens: hi ha molt de trànsit d'embarcacions.

Arrib a la punta de l'oest. Tres milles abans no fa vent, som a recés de les muntanyes, però no puc passar la punta. El vent bufa a 30 nusos i ve de ponent, de proa per anar a Malta. Ho intent quatre vegades, però no hi ha manera. La mar és molt curta i no puc avançar. Decidesc anar a Khania i demà tornaré sortir.

Són les tres de l'horabaixa quan arrib i a les onze de l'endemà torn salpar, amb un canvi d'estratègia: no aniré a Malta, sinó a Pilos (Grècia) i després cap a l'estret de Messina, entre Sicília i Itàlia.

Necessit unes trenta hores per anar-hi. El vent és més fluix que ahir, però la mar encara és curta. Només em beneficia el canvi de rumb, més al nord.

Abans de Pilos tenc una ventada forta, accentuada per l'orografia del lloc.

Dia deu de maig deix Pilos per anar cap a Sicília o Itàlia. El vent augmenta així com passen les hores. És de proa, però la mar em permet navegar amb una certa comoditat.

Dia dotze el vent és més fluix i a les nou del vespre la "cafetera" ja funciona. Estic mig endormissat quan escolto una forta vibració i el motor s'atura. Un cop fetes les comprovacions oportunes no tenc clar si he perdut una pala de l'hèlice o si he enganxat qualche cosa. Vibra molt quan l'engeg i no puja de voltes. Decidesc aturar-lo i anar a vela encara que faci poc vent. El dematí ja veuré que és.

Són les vuit del dematí quan estic llest per una capbussada sota l'Encís. L'aigua és gelada i veig que hi ha un tros de xarxa enganxada a l'hèlix. Hi ha dos mil metres. Les profunditats són d'un negre sospitos, indefinit. Estic gelat. Amb tres cops de ganivet aconseguesc desfer l'emolic.

A posta de sol ja veig la costa sud d'Itàlia. El temps és bo així que aprofitaré per passar l'Estret de Messina. Aquest és difícil si hi ha vent, a més el corrent és fort degut a la diferència de salinitat.

La nit tomba, però els llumets dels pobles fan la competència a un cel ben estelat. Un altre vespre sense dormir. I és que el trànsit és molt intens.

Tenc un poc de corrent en contra i al tram més estret l'Encís és sacsejat intensament pel corrent i remolins. D'aquests n'hi ha dos que són molt perillosos i hi pas per emig. Ja he passat. No cal molt de temps perquè surti el Sol. Crec que m'aturaré a Milasso, al nord de Sicília.

Veig les fumaroles de l'Etna. El dia és preciós.

Dia catorze de maig, ben dematí, deix aquesta illa per anar cap a Sardenya. Pas a prop de Vulcano. Fa poc vent i vaig a motor.

Aquests dies són de calma, sense vent, fins que dia setze, a les quatre de l'horabaixa arrib a la marina de Cagliari, Sardenya.

Bon vent

Antoni Nicolau

CAN GASPARE
Ferreria fundada l'any 1868

- Compra i venda maquinària usada
- Reparació maquinària
- Ornaments artístics
- Treballs en acer inoxidable
- Fabricació i restauració de molins de vent
- Treballs de torn
- Ferrament

Jaume I, 43
07630 CAMPOS
Tel. 971 - 65.06.28

RESTAURANT

Club Nàutic Sa Ràpita

Especialitat en:

Peixos • Mariscos • Carns

Esplanada del Port, Tel. 64.04.13 • 64.03.52
07639 SA RÀPITA • Campos